

સમર્પણ

સદ્ગુરુદેવ તપસ્વી મુનિ શ્રી ડુંગરસી
મહારાજની પાવત્ર સેવામાં

પૂજ્યવર્ધ !

આપથી સમગ્ર દીક્ષિત યથા પછી આપથીએ મને
જૈનાશ્રમનાં ગૃહસ્થો, તત્ત્વો અને સેવ બાબતોનો અભ્યાસ
કરાવી, મારા જીવનમાં જે જ્ઞાનરસ રેડ્યો છે તથા મારી
સાહિત્ય લેખનની છાયાસાને આપે દર્શપૂર્વક વધારી લઈ તે
માટે જે સાનુકૂળતાઓ આપી છે તેમજ માગ સંદર્ભ
જીવનને ઉત્તરોચર ઉદ્ધર્જનાથી બનાવવા આપ નિરતર
સુલક્ષી રહ્યા છે એ વગેરે આપના અનેક ઉપકારોનો બદલો
હું આ જન્મે કે' અનંત જન્મે પશુચી રીતે વાળી શકું ! માત્ર
મારા અંતરધ્વનિએ સંપાદિત કરેલો આ સ્તવનમ્રન્ધ્ર આપ-
થીના ચરણ કમળમાં અર્પી હું કંઈક અસી સ્વચ્છ મૂળ વધાતો
આનંદ અનુભવું છું.

શ્રી આપનો વિનીત દ્વિધ
મુનિ જ્યંતીજાણી

આભારપત્ર

રા. રા. (સ્વ.) શેઠ જગજીવનહાસ દીરાચંદ
અમહાવાદ.

મુરબીધી,

આપનો મહારા પ્રત્યે અચાનક સ્નેહભાવ હતો.
તેથી તમારે ત્યારે ધર્મના કાર્ય અંગે અને ધાર્મિક
પુસ્તકના પ્રકાશનમાં કે પત્રના પ્રચારાર્થે આપની
પાસે અપીલ કરેલી તે હંમેશાં સફળતામાં જ
પરિણમેલી અને આજે પણ આપના સ્વધર્મ વાતસહ્યનો
વારસો આપના પુત્રોમાં જળવદ્ય રહેલો લોક મને
બહુ આનંદ થાય છે.

આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં પણ યોગ્ય મદદની
જરૂર જણાવતાં જ આપના સુપુત્રો તરફથી
શ્રી. પપ્પની સહાયતા મળી છે તે બદલ આ પુસ્તક
સાથે આપનું નામ 'આભારપત્ર' તરીકે રજૂ કરતાં
મને બહુ આનંદ થાય છે.

શુભેચ્છક

જીવનલાલ સંઘવી

પ્રભુ પ્રાર્થના.

(રાખરિણી છંદ)

પ્રભો અન્તર્યામી, જીવન જીવના દીન સરજી,
પિતા માતા બધુ. અતુલ સખા દિતકરજી,
પ્રભા કીર્તિ કરે, ધન વિઝવ સર્વસ્વ જનના,
નહુ છુ વડુ છુ, વિમલ મુખ સ્વામી જગતના ૧

✽

✽

શુદ્ધ અશુભોમાં તુજ સ્વરૂપ અશુભ નિરજુ,
મહા ભયોર્થિ જેવું, નયન સથી ને સ્વર્ગ સરખુ;
વસે ધ્વજાડિયાં અમ છર વિશે વાસ વસનો,
તું આપેમાં આપે, પણ સમીપમાં નિત્ય હસતો ૨

✽

✽

પિતા પેસો આપે જગત વિહતો સાગર રહે,
જને રેને પાળી, સજા નહીના તે ચમ વહે;
વટો એવી નિત્યે, મૂળ જીવનની સર્વ છાળી,
સ્વાનાં પુલકોનાં, તુજ પ્રભુ મહા સાગર બળી ૩

✽

✽

જગતો મરિચી, પ્રભુ પગ સત્યે તું સર્વ જા !
છંદા જાઓયી, પ્રભુ પગ તેજે તું સર્વ જા !
મહા મૃત્યુમંત્રી જામન સમીપે, (દિ) નાથ સહ જા !
નું, હિંદો કું છુ તે, તુજ દર્શનનાં * જાન હર્ષ જા ! ૪

શ્રી જૈન સ્તવન સંગ્રહ

ભાગ ૧ લો.

“ધૂન”

- ૧ ઠઠ અન્તર્યામી દેવ, શુદ્ધભાવે કંઈં સેવ,
ચિત્ત-શાન્તિ નિત્યમેવ, ઠઠ અન્તર્યામી દેવ.
- ૨ રૂપભ નય, પ્રભુ પારસ નય નય;
મહાવીર નય, શુર ગૌતમ નય નય.
- ૩ સત્યનો નય, જૈનશાસનનો નય નય;
દેવ, શુર ધર્મ તત્વનો નય નય.
- ૪ દેવ અમારા શ્રી અરિહંત;
શુર અમારા શુરસિંહ સંત.
- ૫ અધમ—ઉદારણુ શ્રી અરિહંત,
પ્રતિત—પાવન જન જગવન્ત.
- ૬ જન મહાવીર જન મહાવીર,
જય કર જન—મન જન મહાવીર.
- ૭ ઠઠ શુર ઠઠ શુર ઠઠ શુરદેવ,
નય ગુરુ નય ગુરુ નય શુરદેવ.

- ૮ મદનનદી શુદ્ધ ભાગી
અર્ધનાગી ૩ આત્મ ભાગ
- કો ૧૧ મર્ત્ય કો ૧૨ મર્ત્ય
૧૧ ૧૧ મર્ત્ય કો ૧૨ મર્ત્ય.
- ૧૦ વિદ્યુત્ત વલ વલ વલ વલ
વાયુ વિદ્યુત્ત આત્મ
- ૧૧ પ્રાણ મહા વિદ્યુત્ત મર્ત્ય વલ
કુલ ૧ આત્મ વલ વે
- ૧૨ વલ આત્મ વલ વલ વલ વલ
અનુપમ આત્મ વિદ્યુત્ત વે
- ૧૩ પ્રેમો સિંધો સિંધો વલ વલ
૬ વ—વિદ્યુત્ત વિદ્યુત્ત વે
- ૧૪ નિલ્ય અપર અનત અનર્થ
પુણ્ય વલ મનાત્મ વે
- ૧૫ પરમરેવ પર વલ પ્રકાશ, વલ વલ પરમેષ્ઠી
- ૧૬ પ્રિયતમ પ્રિયતમ પ્રિયતમ પ્રિયતમ (૨)
અર્ધન અતર્ધામી અપારા (૨) વિ
મસ સાગર છે મસમી આરા (૨)
ગુણ સાગર છે ગુણમી આરા (૨)
વિદ્ય—પુણ્યે કમજુઆરા. (૨) વિ
- ૧૭ અનર્ધામી પ્રેમ—પ્રજુમી (૨)
કરુણાગત—વલસલ જગુનામી (૨) અ-
નિલ ગુણ કમી, સુખકર સ્વામી, (૨)
આનંદ પ્રામી, પુણ્ય વિરામી: (૨)
નિષામી “ વેવ ” વલસામી (૨) અ-

૨૪ ભગવાન જાળે ભગવાન જાળે
 ભગવાન થવા ભગવાન જાળે,
 મહાવીર જાળે મહાવીર જાળે,
 મહાવીર થવા મહાવીર જાળે

૨૫ પ્રભુ ! જીવનમાં એક ' તાર ' વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !
 પ્રભુ ! મરિમાં એક ' તાર ' વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !!
 નાથ ! અંતરમાં એક ' તાર ' વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !!!
 એક વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ...ખીલુ ડાઘ ન હોમારા જીવન

૨૬ પ્રભુ ! જ્ઞાનજી એક પામ વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !
 પ્રભુ ! મનજી એક પામ વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !!
 પ્રભુ ! હૃદય સ કેત-પામ વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !!!
 એક વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ...ખીલુ ડાઘ ન હોમારા જીવન

૨૭ પ્રભુ ! દેહને દિવાવનાર વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !
 પ્રભુ ! પ્રાણમાં પ્રકાશનાર વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !!
 નાથ ! મનને મળી જનાર વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ !!!
 એક વૃદ્ધિ વૃદ્ધિ...ખીલુ ડાઘ ન હો !મારા જીવન

૨૮ મહાવીરને ચરણે મૌનમને કરણે,
 સદા મોઢે પ્રભુ મહાવીરને ચરણે.

૨૯ સાધુ જીવનની ત્યાગી જીવનની,
 જય હો જય હો સાધુ જીવનની

૩૦ અજરુમર જીવન પ્યેવ નના,
 મુનિ પુમવ પ્રેરક પ્રાણ નના.
 અમ અતર દેવ વિધાયક હો . . .

અજરુમર ન ન નનાયક હો

અજરુ

ધૂન

જનાવના - મુનિશ્રી જયનિજાસ મહારાજ.

૪૦--અર્ધે જાગે જાગે પ્રયત્નમાં
 વિષ્ણુ દગ્ધ એ મયગ જગમાં...અર્ધે.
 હૃદયે સાં પાપ પવનમાં (૨)
 તેના સમ નદિ કાળ ખડકમાં (૨)
 મરીમ જ્વાળા સદા હવનમાં...અર્ધે.

૪૧- આદિ વિનંતુ સુખકર કલ,
 જન્મ મળ્યો હોયો જય ફેદા...આદિ.
 નામિ રૂપ માયગના ચદા (૨)
 મર મુનિગળ સુનગદા (૨)
 પામ્યા પ્રભુ પદ પરમાનંદા ,આદિ.

૪૨-- અદ્વૈત ક્રાંતિ જ્વાળા દમાન
 સુદા નામ તમારૂં 'વાગ અદ્વૈત
 કાલે કાલે તૂટ મહાન (૨)
 અનંત મયગ દરેક તમારૂં (૨)
 અનંત મયગ દરેક તમારૂં અદ્વૈત

૪૩- કાલે કાલે કાલે કાલે કાલે

ગુણ અનતાના ધનનામ (૨)

“જ્ઞાતક” આપ્યો યજ્ઞ તમામ ..મદાપીર.

૫૦—તુલી છવનમા એક સદાગ

પારમત પમ્મેશ્વર પામ...તુલી

અયથ અકથ અવિકાર ઉદારા (૨)

પ્રમટે દેમે આનંદ પામ (૨)

રાતદિન કરે રતન તમામ...તુલી

૫૧—મદાપીર પ્રજુછ સતિદાસક,

જ્ઞાન સુધાકર ત્રિભુવન નાથક ..મદાપીર.

મંગલ કારકે આનંદ લાવક, (૨)

સર્વ જીવોના આપ ઉદારક (૨)

“નવતમુનિ” આપ્યો જ્ઞાતક. .મદાપીર.

૫૨—યુરુછ અમારા સૌને પારા,

જ્ઞાન સુધારસ રેવવનારા ..યુરુછ.

છવન ગુણ ઉત્તમ પદનારા (૨)

જિન બીચિયા ખીચવનારા (૨)

“જ્ઞાતક” આપ્યો યજ્ઞ તમારા .યુરુછ.

૧ વીર સ્તુતિ

(ગાય -છવન દે સંધ્યામ)

મુખ ચાહે તો બાજીયે મન્દે પ્રજુમદાપીરના નામ. મન્દે

વિગજાનકન દુ મ નિકેનને નેકી અવપાત મન્દે

સિકર થો કે ગાજર દેવાર નામ તમા રામાન મન્દે

ને મન્દ મન્દ નામ મન્દ નામ નામ નામ મન્દ

... નામ નામ નામ નામ નામ નામ નામ નામ મન્દે

એવું કહેતું આ જાગૃત્વ હવેમા ૫૭૧ (૨)

દિવસ મળી મહાદિગે રૂપ જાગૃત્વ (૨)

કાયા કાયા જાગૃત્વ મુક્તિ જાગૃત્વ (૨) - ૧

અવગણ્ય

૩ માયા જાગૃત્વ

(મગ - માયા સામગ્રીયે જાગૃત્વે રૂપે એવું)

તમે માયાની જાગૃત્વ, જાગૃત્વ જાગૃત્વ.

રૂપે રૂપે મહાદિગે નામને...૨૧

પરતુ રૂપે જાગૃત્વે આ જાગૃત્વ (૨)

તોય જાગૃત્વ માયામાં જાગૃત્વ (૨)

જાગૃત્વ જાગૃત્વ જાગૃત્વ જાગૃત્વ.

રૂપે રૂપે મહાદિગે નામને...૨

જાગૃત્વ તો જાગૃત્વ રૂપે રૂપે (૨)

જાગૃત્વ જાગૃત્વ માયામાં જાગૃત્વ (૨)

રૂપે જાગૃત્વ જાગૃત્વ જાગૃત્વ જાગૃત્વ.

રૂપે રૂપે મહાદિગે નામને...૨

રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે જાગૃત્વ (૨)

રૂપે રૂપે રૂપે જાગૃત્વ જાગૃત્વ (૨)

રૂપે રૂપે જાગૃત્વ જાગૃત્વ જાગૃત્વ જાગૃત્વ.

રૂપે રૂપે મહાદિગે નામને...૨

રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે જાગૃત્વ જાગૃત્વ (૨)

રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે જાગૃત્વ જાગૃત્વ (૨)

“જાગૃત્વ” રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે જાગૃત્વ જાગૃત્વ (૨)

માથે ■ મહાવીરના બાળક, લાગી છે દિશમાં એક નવાગાઠ;
આવી છે મુજને લાન, માનવા! આ શ્રી વીરના માન....૪

૬ વીર વંદન

(રામ :-આવો આવો જિન રાસનના)

એકે સ્નેહે સંભાઈ શ્રી બચવાન, વીરને વંદન કરીએ,
બહાનું બહાનું મહાવીર તારું નામ, મુજને વંદન કરીએ.....૧
ચૂંક સુદી તેરમનો દહાડો, ત્રિસજાની કુખે તું જન્મ્યો;
તણે બુવનમાં વચ્ચે જ્યાં જ્યાંકાર, વીરને વંદન કરીએ...—૧
દેવ દેરી સૌએ દુશ્મનગ્યા, એકે ઉપર પ્રેમે નવગામ્યા,
જેની ભક્તિ સદાએ અપર પાર, વીરને વંદન કરીએ.... સ્નેહે—૨
માતપિતાની ભક્તિ કરવા, જાન પ્રેમને નહિ વીસરવા,
ત્રીને વરમે દકાર્યું દિશા વદાણુ, વીરને વંદન કરીએસ્નેહે—૩
તપ જ્યાં સયમને જનક પાળી, કષ્ટ પચાને નહિ મથકારી,
ઝમમઝ નયોતિ સમ પામ્યા કેવળમાન, વીરને વંદન કરીએ ..સ્નેહે—૪
અપમ ઉદારકે ભવિષ્ય તારક, મુજુ અનતાના જે પારક,
એવા વીરને વંદન વાગવાગ, વીરને વંદન કરીએ . સ્નેહે—૫
વંદન કરીએ જાવે મમરીયે, ત્રિકાળ તારૂં પ્યાન જ પરીએ,
શરણે પરીએ આત્માનુ સાચુ મ્યાન. વીરને વંદન કરીએ એકે—૬

—o—

૭ મુકાની મહાવીર

મહાવીર મુકાની મળે સજાળ, નેવા મધ દગિયે ડુમ્પી,
માથે કિનારો કછક જનાવ, તુ છે જીવનો સારથી૧
જીવન નેવા જલસાગરમાં ડુમ્પી, આફનની આવમા અધારે મૂકી;
વાને માથાના નાગ અપાન, હાકુદ નાગ અપાગથી મહાવીર ૧

૬ મહાવીર સ્મરણ

(રાત - સુષ્પન્ન ગાયત્રી સમય)

બડે જાગે મહાવીર નામ એના વિના તે નહીં હોય,
મહાવીર નામ મહાવીર નામ, એના વિના તે નહીં હોય ...
ખડખડ લટપટ છેડો ત્યામ, બંધો કરો તન આવી વામ ...
અનત કામે પડ્યો તું હામ,
કાશા જાગતું હશે તું હામ ...
જેરી જાગતો આખો ત્યામ,

ક્યારે પડે ઉપચારો એમ . . .
અવસર આખો કરો વિરામ,
તું હો તો ઉપચારો તારી દ્રામ.....
મોહ રાગતું રાગતું છે વામ,

ક્યારે રોગે ક્યામે હામ
તું હો તો હારીશ હામ,
રખાઈશ જાગ તું હારીશ.....
મનુ આગાતું જાગતો હામ,

સાથ મોહને છેડી સજામ ...
આત્મા કામે મને આરામ,
“જ્યંત” બને મુક્તિનો જામ.....
મનુ આગાતું જાગતો હામ,

૧૦ ‘ચંદનખાળા’

પુષ્પમયી સગીચી યત્રી, ઉજ્જવળ છે મહિલાસ;
ચંદનખાળા સાધની, ચંદન સમ સુવાસ
રાગદુભારી એ હારી, વેળવનો તું હાર;

એજ સણે ચમકાર યયો ને, પગની બેડી તુડી,
 માથે સુર વાજ યયા ને વરસી મુખની હેલી;
 મારા આગળા સુના ..આવો
 આવો આવો ચોખીરાજ, મહાવીરસ્વામી આવો આવ,
 મારા આગળા સુના...આવો
 આવો આવો વીર, હુ છુ ક્યારની અધીર;
 મારા આગળાં સુના ..આવો

૧૧ 'આજની દુનિયા'

(રાગ :-માઝીઝ હુડી હંકાર)

લેતા પ્રભુજનું નામ કે, દુનિયા લાજ મરે છે,
 પ્રભુ લજ્જતાં સરભાષ કે, દુનિયા લાજ મરે છે,
 ઉપાશયે જાતાં એના પાવડીયા દુઃખે,
 ફરી વળે આખુ મામડે દુનિયા ... ૧

ધર્મ રથાનક જાતાં એનુ મનડુ ન માને,
 સીંતિમા જંતિયા દગ્યાય કે દુનિયા ૨

દુઃખિન લોક ના એમે જર કદ ૩
 જાજન કનયો ના પા ૪ દુનિયા ૫

અમલનુ પાન નવન નવનુ નવી ૬
 ન ક ના ૭ ના ૮ ના ૯

જાજન નાતાં જાજન ના ૧૦
 ના ૧૧ ના ૧૨ ના ૧૩ ના ૧૪

જાજન નાતાં જાજન ના ૧૫
 ના ૧૬ ના ૧૭ ના ૧૮ ના ૧૯

કિસમે કરે પ્રીતિ કૌન દે તેરા,
 નારી સુના સુન બન્ધુ મુરેરા, બન્ધુ મુરેરા,
 મિત્ર ખાન પાન કે, યા દે મનપાન કે
 જમ જમ્યો જખી કાયમે, જમ જમ્યો અખી...
 માવ જમે તમ, ખાને ડા ખાને ।
 કૌને કિ આદ કે, દમ દિખાવે ।। દમ દિખાવે
 જમ કાય આ પડે, તમ કૌન દો ખડે,
 જમવાયો કાય કાય મેં, જમવાયો કાય...
 મનપમ દો તમ, રીસ મુમારે
 આદ કરે મિટ મોજન લિમારે, મોજન લિમારે
 મનપ દો મનપ, જમ નકિ પાવ
 ન જમાયો વિષ માયમે, ન જમાયો વિષ...
 જમ કાય કે પેમા કમાવ ।
 ખાનેને મગી જમનમે આવ ।। જમનમે આવે
 "પવિત્ર" મેન મહા, વાવ વાવ કલના,
 જ જમાયો તાન તાયમે, ન જમાયો...

૧૪ પાર્શ્વનાથને અરણ્ય.

(૧૪ પાર્શ્વનાથના અરણ્યના સ્તોત્ર)

તામ ત કે, પામન.ય તામે, તમાન મુન તકિ જડે,
 તમ તા દે કિનાયે કમ તામે, તમારી વાન યુ માય-
 જા ને! કમ તમ કૌન તમ, જાન તપની મહા,
 તમ તમ કે કૌન, કૌન અરણ્યને મિતનમ કે,
 તમારી વાન યુ માય તામે
 જા ને! - ૧૪ પાર્શ્વનાથના અરણ્યના સ્તોત્ર,
 ૧૪ પાર્શ્વનાથના અરણ્યના સ્તોત્ર, ૧૪ પાર્શ્વનાથના અરણ્યના સ્તોત્ર,

૧૬ વીર જયંતી.

(રાજ-રાખના રમકડાને રામે)

જૈનના એ પુત્રો, સૌ આવો, (૨) ઉજીયે જયતી રે,
 વિષ સોડના માનવ મળાને, મુખ પ્રખુના ગાછએ રે...જૈનના—૧
 ર્ચન શુદી તોરસને દહારે, વીર પ્રખુલ (૨) જન્મ્યા,
 દેવ દેવીઓ સાથે મળાને, જન્મ દિવસ ઉજવે ૩ રે...જૈનના—૨
 ત્રીમે વર્ષે દિક્ષા લખને, કટ સફળ બનુ (૨) કરીયા,
 ગાદા તિમિર દાણી નાંખી, આદ્યજાનને પામ્યા રે...જૈનના—૩
 દેવ દેવમાં વિચરી એજે, જાનદણ પ્રગટાવી,
 પાપ મરી પટકાવેજાને, હાથ મરી ઉગાર્યા રે.....જૈનના—૪
 સાસનના ઉદારક પ્રખુએ, સત્ય ધરમ દેવાઓઃ
 કર્મ ખપતી મુકને પહોંચ્યા, જ્ય જ્યકર મવાવો રે...જૈનના—૫
 વીર પ્રખુના ગુણો ગાતાં, આનંદ ઉરમાં આવેઃ
 “જયંત મુનિ” સાચા હરમે, જન્મ દિવસ ઉજવરાવે રે...જૈનના—૬

મુનિશ્રી જયનિજાસલ મહારાજ

૧૭ વીર નામ.

(રાજ-રાખના રમકડાને)

વીરના એ નામથી જયજ્ઞાનર (૨) અનેક લગીયા રે,
 કહો સૌનાં હુ દર્શા ને, જ્ય જ્ય પાર ઉતરીયા રે—વીરના
 જ્યજ્ઞન માળી સન એવેલી, પાલ કરે ૭ (૨) રાજે,
 પૂજ પ્રખુનાં દર્શન સાચા, જીવન પડેલા આવે રે—વીરના
 સુદર્શનને જીતે કિષ, ગાદા કુકમ (૨) મળિયો,
 જીતે સદાસન કરીયુ, પાપખુના જાપે રે—વીરના
 જન્મ દિવસે જયજ્ઞાનર (૨) જન્મ દિવસે જયજ્ઞાનર

૧૯ મહાવીર પ્રભુનું સ્મરણ.

(રાગ :- તાલીશાના નાગે)

જિનવરના જાણે (૨) અતમ જ્યોતિ પ્રગટાયે;
 મહાવીરનું નામ લેવું, મહાવીરનું નામ...જિનવર
 આત્માના પાને (૨) જવના જાળેન દુરી જાય રે;
 મહાવીરનું નામ લેવું, મહાવીરનું નામ...જિનવર
 સિદ્ધારથ કુળ આંતર્યામી, ત્રિશુલા રેણીને નંદનોએ;
 તરવાનું એ ધામ રે, મહાવીરનું નામ લેવું મહાવીરનું
 નામ...જિનવર

માવો માવો ગુરુ પીઠનાં, માવો માવો,
 અતરસિ જવાવો વીરનાં જાણ મેરી જ્યોતિ:
 લેવું વીર પ્રભુનું નામ રે, મહાવીરનું નામ લેવું મહાવીરનું
 નામ...જિનવર

જિનવર જાણે જાણે, જિનવર જાણે;
 મહાવીર જાણે જાણે, મહાવીર જાણે;
 જવસાગર તરવાને, એકલ વીર પ્રભુનું ધામ
 લેવું વીર પ્રભુનું નામ રે.....
 મહાવીરનું નામ લેવું, મહાવીરનું નામ...જિનવર—૪

૨૦ વીરનું પારણું.

(રાગ :- ઢલી યાદ કરકે)

હુલો હુલો મહાવીર પ્રીતે પોતાકું હું વીર,
 આને હરખે સુઝાવું વીર પાળ્યે.
 હાથ રેશમની ભેર, મારા કાગજડાની કોર,
 આને હરખે સુઝાવું વીર પાળ્યે.... .હુલો—૧
 મીઠાં મધુર સંજ્ઞાનું હું મીઠાં,

અંતર અમૃતના પાવું હું ધુંટા, પાવું હું ધુંટા;
યાજે દુનિયામાં વીર, બનજે ધીર ગંભીર,

આજે હરખે ઝુઝાવું વીર પાગળે.....જુઓ—૨

જુઝા જગતના મોહ તણે,
સંસારના સુખ તુચ્છ સમજને, તુચ્છ સમજને;
રાજરમણીના સુખ, એને માની લેજે દુઃખ;

સંયમ લઈને આ હવન વીતાવજે.....જુઓ—૩

મોહ ભય આ વિશ્વ જગાડજે,
સાચો તું ધર્મ આ જગને પમાડજે, જગને પમાડજે;

ધરજે આતમતું ધ્યાન, બનજે સાચો ભગવાન;

આતમ જ્યોતિ અંતર પ્રગટાવજે.....જુઓ—૪

સકળ જગતમાં ફરી ફરીને,
આદિસા ધર્મને હંથે ધરીને, હંથે ધરીને;

જૈન ધર્મની જ્યોત, મારા હંથાને ઉઘોત,

મુક્તિ વરી તું હવન શોભાવજે.....જુઓ—૫

બુદ્ધિસાગર સદગુરુ કૃપાથી,
સકળ ચતુર્વિધ સંધ સુધાથી, સંધ સુધાથી;

ધર ધર નગરોમાં આજ, વીરની જન્મ જ્યોતિ દાજ,

પ્રભુ ચંદ્રે, “મહેશ” ચુલ્લ ગાય છે.....જુઓ—૬

ગણેશ પરમાર

૨૧ પ્રભુ ધૂન.

(રાગ :—નને ધોણ ધોણ ધાત વરણંગી)

હવે મુને મુને... તમે મુને મુને વિનંતિ વિનંતી,

મે વર તમે મુને મુને વિનંતિ વિનંતી.

નવ મહિન પ્રભુ ધૂન જગતે મે વર—૧

દયાળુ દેવ તમે જીવન આધાર છે,
જવજ્વલદિ તરવાને તારણ જઠાર છે;
તારા મરણની લપ મને લાગી .ઓ વીર—૨
મારી માનમરી જાગી, કદ તારી જાગી,
જવ ડેરી જગજગ જલ્પ જાગી...ઓ વીર—૩
અનેરા દેવ જાગે વિજનો છે પરપોટો,
દેવધિદેવ તમે અમૃતનો છે સોટો;
હું તો મયો છું વીરગુનુ રાગીઓ વીર—૪
અંતર "ઉમંગ" ધરી લખની લગાવે,
શુદ્ધ સ્વરૂપ જાજી નયોપતિ જગાવે;
વીર લખધીની વાંસધડો વાગીઓ વીર—૫

૨૨ અ....મૃ....ત.

(રાગ :-રાખના રમકડાને)

વીરનાં વયજુર્મ મારા મનમાં (૨) રમતા રાખ્યા રે,
જન્મ મરણનાં દુઃખ હઠાવા, પ્રભુએ અમૃત લાખ્યારે...વીર—૧
સોડો બોલો અમૃત બીજું, એ અમૃત નદિ (૨) માનું;
શિવ સુખના જે સ્વાદ ચખાડે, તે અમૃત દિલ આપ્યારે...વીર—૨
તો અમૃત હોય બીજું જ્યમાં, કિયાકષ્ટ કં કરીએ;
જન્મ મરણનાં દુઃખ અનંતા, તે લઈ કેમ ન તરીએ રે...વીર—૩
વિવધ વિવધું ઝેર ઉતારે, ધર્મ અમૃત તે કહીએ;
પાશુને વસોવી વ્હાણાં, માખણ કહો કેમ લઈએ રે...વીર—૪
સ્વાદવાદ સખેત નયથી જાગીયું, પૂરવે એમને મગીયું;
કર્મ પ્રજાલ દલ તેથી મગીયું, નિજ લાવે દિલ હગીયું રે ..વીર—૫
આત્મ કમલ એ અમૃત મીઠું, પીને સિવપુર ટીકું,
લગ્નિધિ વિશાસ રહ્યો જ્યાં અચળિત, તે જ્યાં અમૃત મીઠું રે .વીર—૬

૨૩ થોડા થાવ વૈરાગી.

(ગાય :—તમે થોડા થોડા)

તમે થોડા થોડા થાવ વૈરાગી,
જો કાષ્ઠ તમે, થોડા થોડા થાવ વૈરાગી;
કાળ પંચમની અસર ખર્ચે થાગી...જો કાષ્ઠ—૧
કર્મ થોગી વીરના કર્મ થોગી વીર બને,
વલ્લેખું ગાન કરી, વન તમે આચરો
કર્મ કેઈ કરજી નવ જાગી...જો કાષ્ઠ—૨
કરો થોડા થોડા નિયમો તે હારેથી દાન દે,
આમાલિક પ્રતિક્રમ તમે દે આચરો
નહિતર આવે છે કાળ કરી ચાગી...જો કાષ્ઠ—૩
આટલા તે મેળવ્યાખ કૈનેને હોય ખરા !
દયાવાળા દ્યેવરાવી નિચ કામ થાય ખરા !
હવે વીરનાં વચન જો ઉઠે યાગી...જો કાષ્ઠ—૪
સવ શીવ ત્યાગ્યો કરો દેવાનો.
ત્યાગીજો ને અન્નની સેવાનાં ભોગ્યો
ફાખી ફનીયા માટે છે રી વાગ્યું...જો કાષ્ઠ—૫
ચમનરાસ મણીલાલ—સાવરમતી

૨૪ ધર્મ કરો.

(ગાય :—ચાવરા વન વનગામાં)

ચાવરા ધર્મ તણા વાવ. હાજી, ધર્મ કરો. ધર્મ કરો
નાહું મળે. હાજી નહિ કરો. ધર્મ કરો. ધર્મ કરો...૧
કે.ધ કરો. હોજી હાજી. મેડ નવ મન ચાલો
કાવરા કનિષ્ઠ કરમથી હું ધર્મ કરો ધર્મ કરો...૨
કર્મ આવે ખૂન સન ન મેળવે. ને ૨૬ ૧૦૨

૩૦ જાના દય.

(રાગ—ગાયેળ ગીત મીઝન કે)

કરે જા પ્રીત જાનમે, તું અપને જીવનમે,

પ્રભુ કે ધર જાના દય...૨૩.

જાના મન કે મુક્તિ હી નરરી, કેસા આતમ બન,
જક્તિ વિના આતમહી કરરી, જીવનકી આતમ કા;
ધ્યાસ લમી દે દર્શનમે, મેરે જીવનમે,

પ્રભુ કે ધર જાના દય...૧

ધ્યાના પ્રભુકી માયા જાણી, હેડ દુનિયા મન;
મન મુસારીર નેપા ફાળી, જાકે પ્રભુને જાણ,
અકે જાણી નવનમે જાણ જીવનમે;

પ્રભુ કે ધર જાના દય...૨

આતમ કમલકી લખિય સધળી, જીવન ચાહે કલ,
પ્રભુજક્તિ મુધારસ જીવના, સમતાસે મત જાણ;
પ્રભુ! જાકે જમણ મેં, સદાચ જીવન મેં;

પ્રભુ કે ધર જાના દય...૩

૩૧ બાળકની અરજી.

(રાગ : જબ તુમહી મસે પસેરા)

-મુજાવો શાસો સાર, ઉપારો પાર, ગુરજી મ્હારા,

હું વંદું ચરણ તુમારા.....૧

હું આવી પડ્યો છું આ જગમાં (૨)

નહી કોઇ દિવાસો રેવામાં (૨)

હું રખડી રખડી ચાડ્યો, ગુરજી મ્હારા, હું વંદું.....૨

મારા દિવમાં કઈ કઈ ગાસ મને (૨)

મત્ત પમ જતાવનાર મોગુ તને (૨)

આ જ્યોતમાં જ્યોતિત મીવાચા, ગુરજી મ્હારા, હું વંદું.....૩

કર્યા કરને હે કોરતાર ! ગ્યા કરને હે ભગવાન !
 તું એક જ છે આધાર ! ર્યા કરને હે ભગવાન !...૧
 બિનરાજ તુજ આદેશને, કું ખાનથી સુણનો નથી,
 તારી મધુરી વાણીને કું, અંતરે છુણનો નથી;
 ભગવાન બક્ષિ બાવથી, યુગમાન પણ માતો નથી,
 માન ને અભિમાનમાંથી, દૂર કું ભતો નથી;
 મારે તરવો છે સસાર, ર્યા કરને હે ભગવાન !
 મારે ભતું છે ભવપાર, ગ્યા કરને હે ભગવાન !...૨
 તારા બતાવ્યા સત્યના, ધયો વ સમજાતા નથી,
 તારા દીધેલા યાનના, ધયો વ વચાતા નથી;
 લક્ષ્મી મળી પણ લક્ષ્મીનો, સદ્ભાવ કરી ભવયો નહિ,
 આર્ષ આર્ષમાં કરિયે, સપ કરી ભવયો નહિ;
 દરને મારગનો અપેક્ષાર, ર્યા કરને હે ભગવાન !
 આવ્યો છું તારે દાર, ર્યા કરને હે ભગવાન !...૩
 સાગર દવાના હો તમે, કર્યા તથા ભંડાર હો,
 પતિવોને તારનારા, વિધવા આધાર હો,
 તારે બરોસે છવન નૈયા, આજ મહેં તરતી યુગી,
 લાખ લાખ વંદન કરું બિનભાગ્યા આજ તુજ યરછે મુકી,
 મનુ ! તું છે તારણદાર, કર્યા કરને હે કોરતાર,
 વિનતી કરું છું વારવાર, ર્યા કરને હે ભગવાન !...૪
 રાગનિશાસ ૨

૩૪ સાગર પાર.

(વાગ:—જમનાઈને ઠાંઠે મારે ભતું જળ ભરવા)

મહાવીર સ્વામી મહારા, મારે ભતું સાગર પાર

મુને મારગડો દેખાવ,

આજ કલક કંકડા ને કેમ કરી જવાય મુને.....

હવસાગરમાં ભમતાં કમતાં હજી ન આવ્યો પાર,
રાગ દેવનાં અનેક બધન છુટે ના ભજવાન...મુને...૨
નાવડી મારી મધ દીપે છે બેડી મેઘા ખાધ,
મુશની યદને મહાવીર આવા અમને હિતારો પાર...મુને...૩
નાવડી મારી હુબ્બી રહી છે સદાય કરો ભજવાન,
આઈ કમળાં હવ કરી હુ આણુ તારી પાશ...મુને...૪
મહાવીર આમી માહરા મારે જાણુ સાગર પાર...મુને...

૩૫ ઝંડા ઉંચા રહે હમારા.

(રાગ:-ઝંડા ઉંચા રહે હમારા)

જાણુ હવન ઉત્તમ ધનારા, ઝંડા ઉંચા રહે હમારા;
જાન મુધારસ રેલવનારા, ઝંડા ઉંચા રહે હમારા.....
ઉત્તમ સરેશરો યીખારે, હવન મુજુ કરારો રે.પાયે,
ધર્મ જાનને સીચનહારો, ઝંડા ઉંચા રહે હમારા...જાણુ...૨
માળી જાં મુદ્દ બાળને વાંચે મીચન સાનુકુ, રુ-જાણે
જિન બર્જાયા ખીલવન ના, ઝંડા ઉંચા રહે હમારા . જાણુ ...૩
પાદસાગમ, જાણુ જાણુ જાંન ધર્મ જાણુ સનમન,
હવન મુજુ ઉત્તમ જાણુ, ઝંડા ઉંચા રહે હમારા. જાણુ ...૪
મહાવીર જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ
ધર્મ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ

૩૬ જાણુ જાણુ જાણુ

જાણુ જાણુ

ભક્તોને મન-બધે, વીર તારી ન્યોતિ (૨)
 રસન વિના તલમે છે નયનો દબારે... .. તું કેમ.....૧
 ભક્તો વિના સુની પડી, જીવનની નૌકા (૨)
 કૃપા કરીને સર્જન એને તુ કિનારે તું કેમ.....૨
 દુનિયા બની મધ દુસ્મન, મરીજોની આગે (૨)
 આ રડી રડીને આંસુ ચામ્યા ત્યજ નો પારેતું કેમ.....૩
 દિલમાં સદાયે વહેતા, દુખનાં ઋણ (૨)
 થાક્યો હવે આંખો છુ તારે સદારે તું કેમ.....૪
 “આગક” બન્યો દિવાનો, ન્યોતિમાં તારી (૨)
 પ્રેમો બનીને આંખો છું હું તારે સદારે. . . . તું કેમ.....૫

૩૭ જૂઠાય ક્યાંથી !

(રાગ : જૂઠવા અને કલ્હો હા)

કમો જૂઠાવે મુઝને મદાવીર જૂઠાય ક્યાંથી,
 આત્માની ન્યોત નગી, તો વીર જૂઠાય ક્યાંથી...કમો૧
 આત્મા અનત ભવથી, ભમતો રડી રડીને;
 પાંખો મનુષ્ય યોની, તો વીર જૂઠાય ક્યાંથી કમો .. ૨
 મિથ્યાન્વ માયા મોહની અજ્ઞાનતા એ ટાળે,
 એવી છુલુંક મેવા, તો વીર જૂઠાય ક્યાંથી કમો૩
 કમો કીન ખપાવી, સંસાર પાઠ થાવા,
 “અદુ” ચહે નં સમજ, તો વીર જૂઠાય ક્યાંથી કમો ૪

૩૮ થાઓ ધર્મ ગગી.

(ના — નમે થોડા થોડા)

૬૧ ન થોડા નમ થોડા થોડા થાઓ ધર્મગગી,

૪૦ મહાવીર.

(રાવઃ—રાખના રમડાને)

હૈં અહીં મહાવીર મહાવીર, મહાવીરના (૨) ગુપ્ત ગાયે રે
 વીર પ્રભુનું રમરણ કરિને, કવસાગર તરી ભયે રે.....૧
 રામે રામે મહાવીર મહાવીર, નિત નિત ભજ્યે ભાવે
 શાસે શાસે મહાવીર ભજ્યે, તે મહાવીર ગુપ્ત ગાયે રે
 હૈં અહીં.....૨

હરતા હરતા મહાવીર મહાવીર, મહાવીર ખાન ન છોડે,
 ખાતા પીતા, ઊઠતા, બેસના, મહાવીરથી મન ભેડે રે,
 હૈં અહીં.....૩

વીર પ્રભુનું ખાનજી ધરતા, આતમ ભ્યેતિ ભાવે,
 આ ભવ ને પર ભવના સર્વે, અતર વેરી ભાવે રે,
 હૈં અહીં.....૪

વીર પ્રભુનું કરણું સામ્રા, બીજે ક્યાંય ન રાયું,
 શુર્યે એકજ રાહ જતાઓ, મહાવીર મારગ સાચો રે,
 હૈં અહીં.....૫

ગણેશ પરમાર

૪૧ મહાવીર ભાગે.

(ગાવઃ—નમે ધ્યાયા ધ્યાયા)

તમે ભાગે, જગત (૧) મહાવીર મહાવીર

હૈં અહીં નમે જગત, ભાગે મહાવીર મહાવીર

મહાવીર મહાવીર મહાવીર મહાવીર—હૈં અહીં.....૧

મહાવીર નમે જગતે મહાવીર મહાવીર મહાવીર મહાવીર

મહાવીર મહાવીર મહાવીર મહાવીર—હૈં અહીં.....૨

અઠાનીને ઠાનીમાં પલટાવી, પ્રધુની ભક્તિમાં ધૂન લગાવી,
 તોયે કેટલે કેટલે પાપ ક્ષય થાયે—હો બંધુ...૩
 સઘ લેજે નું એક અનેગે લ્હાવે, ફરી ના મળશે અવસર આવે,
 પડી કાઠ તને નહિં બચાવે—હો બંધુ...૪
 વિષય ને વાસના દૂર કર્યાં છે, મહાવીર શરણે આવી રહ્યો છે;
 તે તો મુક્તિને દારે પોંચી જાવે—હો બંધુ...૫
 જગત જાનજને ખોરી જાણીને, માયાનો પડો દૂર કરીને;
 ‘જય’તમુનિ’ પ્રેમ ગુણ ગાવે—હો બંધુ...૬

૪૨ સાચો ઉમંગ.

(ત્રગઃ—લાખ લાખ માતીની)

લાખ લાખ મુશો ગુરના સંભારજે,
 ભવસાગરથી તરાય, હંયામાં સાચો ઉમંગ છે.
 ગુરુ ગુણોની તમે માળા ગુંથાવજે,
 ગુરના ગીતો ગવાય, ગીતો ગાવાનો ઉમંગ છે.....૧
 ગુરુ ગુણોના મોટા મથો લખાવજે,
 પાને પાને સુવર્ણ અક્ષર અંકાવજે;
 જન્મારો પાવન થાય, હંયામાં સાચો ઉમંગ છે.....૨
 લાગી વેરાગી શાંત સુઝથી શોભતાં,
 દેખી દેખીને ભક્ત હંયાઓ ડોલતાં;
 વદનથી હંયા દરખાય, ગીતો ગાવાનો ઉમંગ છે.....૩
 માંડી નંડી વાણી ગુરજ સંભળાવતા,
 ભક્ત જોડેને હેત વેળે ઉદ્ધારતા;
 ને ને નાજી નહિ ને જાવે હંયામાં સાચો ઉમંગ છે૪

ધડીઝો મળી છે બાઈઝો આજે ઉમંગની,
 રેશે વહે છે આજ ધર્મ તરંગની,
 જુન્યા ન ગુરુજી જુલાય, ગીતો ગાવાનો ઉમંગ ■૧
 યુધ્ધ જન્યા ■ આજે યુગના સંધના,
 વહેણે વહે છે આજે ઉપદેશ રંગના;
 ગુરના ગુણો ગવાય, દેવામાં સાચો ઉમંગ છે.....૨

૪૩ “ચા” જોડો.

(રામ -જન્ય તુમ્હી ચસે પદ્મરા)

મહામુખ્ય મળ્યો નર દેહ, સુણો પરી સ્તેષ,
 શિખામણુ સાદી, તમે જોડો વ્યસન ‘ચા’ આદિ...૧
 પીતાં તો એ ઈશ લાગે છે, પણ જન્યરા રોગો જાગે છે,
 મન લાય છે ઉન્માદી, બાધવ મારા...તમે જોડો...૨
 ટપ ઈઈ પણ આના આપો છે, ક્યાં કષ્ટ ચરીખનાં કાપો છે ?
 ના કરો ધનની બરબાદી, બાધવ મારા...તમે જોડો...૩
 તમે ચાર વખત જે પાન કરો, તેના બદલે કેં જાન કરો,
 તો મળશે ધર્મ પ્રસાદી, બાધવ મારા...તમે જોડો...૪
 ચાજે ચીર આમ ચડેલા જો ? નાદક દાસી નિશ્ચેલા જો !
 ક્યાં પીતાં દાદા, દાદી ? બાધવ મારા તમે જોડો...૫
 ‘જ્યંતમુનિ’ ચા દૂર કરે, સૌને પણ એ આડેય કરે,
 આ સુખ અવસાનના વાદી, બાધવ મારા . તમે જોડો . ૬

૪૪ મહાવીરનુ પારંજુ

(૧૫૧ મંત્ર નં ૧ નં ૧૫૧ નં ૧)
 ૧૫૧ નં ૧ નં ૧૫૧ નં ૧

મધુર મધુર હાથરસ માતી અંતર અમીરઅ પાતી
 ત્રિસુધા ચરણી ગીત સુધાવે મદાવીર પોટો રે...૧
 વીર ચને તું બ્રહ્મ વચતમા ધીર મર્જા ચને તું વચતમા
 એવ થયી તુ જીવન ભરે. આ સંસારે...૨
 સંસારમાં સુખ સુધિ નથી. વેર મેલ્યો દુનિયા ભરી
 કામ ક્રોધ મદ માદા નહીં. ભવ ભગ ભરે...૩
 દુઃખ કહેલા જીવન ભરમા. કમલ વેળા પામે જીવનમાં
 રાત્રીકવના સુખ ભરે. આંધુ ભોળે રે...૪
 સંસારના આ સજા ભાગી. રીફા હાં રા સંસાર ભાગી,
 મેલ નિહામા મેલ, ભરે, ફેલે ભગાડી : ..૫
 ધર ધર વન વન મૂર્ખ વગે. "અહિકા પરમેશ્વર" તુ કહે,
 વિન રાસન. ભોલ ભોલ મુજી વગે રે...૬

શાંતિલાલ શાહ.

૪૫ મસુ ધ્યાન.

વનવાન જીવન માણે છે :

તને સુખમાં તો સૌ સાથી મળે, પણ દુઃખમાં કોઈ ન આવી મળે,
સુખ દુઃખનો એવી એકજ છે, જયવાન હૃદયથી રડતો જ...પ્રશ્ન...૧

૪૬ ગુરે મહીમા.

(રાવ :-મારે તે ગામડે એક વાર આવજો)

બેની ! તુ આટલી દિન રીખ ધારજે, એ એ એ
આવે ત્યારે સાથે સખિઓને લાવજે, એ એ એ.

જિનવાળીના મધુર ધુટ્ટા ઉતાવળે, એ એ એ બેની તું...૧

હુલા :-જવ દિડોને લીમતા, અમ પાપીને આધાર,

ગુરુવર મુજોથી લયો, સમક્ષિતના હતાર,

સુનાં સુનાં તે હનાં મુઘનાં અગિર્ણા,

ઉમ્મો ઉમ્મો તે જાનુ, લીંગો ને લામણાં,

નવકાર મંત્ર સખી ! જડ ગુરુશીનો ધારજે,

દેવાની જલ્દિ જવસાગર તારશે, એ એ એ બેની તું...૨

હુલા :-કુમરસી મુરુગજના, ચરણે નમું ધરી નેહ,

આવી ગુડે કૃપા કરી, અમ ઉદારક તેહ,

સખી ! મુઘના અંધના જાગ્ય ખીવવજે એ એ એ બેની તું...૩

હુલા :-નવો જડ વીની મવા, જાગ્યા અધારી રાત,

મુઠે લીંગો મુઠે દેવના, આજ મમ્મ સાક્ષાત્,

ચાલો ચાલો ને સખી ! જાતાછ મુજરા,

પર્યુજળે સખિ ! સવ આગધજે.

નર્થ તર્થ ને સખી ! એમ દેવેથી માનજે, એ એ એ બેની તું...૪

હુલા :-જવનવાગજ સાથે ન્દી, ધૂન કરાવે રોજ

હાં સખેને ઉપજ્યાં વાઠ કરોનુ મોજ,

સખી ! જન પુન્ય નરેણી અનધજ અ એ એ બેની તું...૫

૪૭ અવસર નહિ મટે

(ગાય :- વૈષ્ણવ જન તો તેને કહીએ)

અવસર પાછો ફરી નહીં આવે જનન સુવંશ કાળે રે,
 કવિ જોડાવે મેલો જાળ કહીને, સત સુખમાં જઈ
 જાય છે અવસર...૧

સંકાર સુખ મેલ્યા કરીને, લગી હોય તો લગાશે રે,
 વીર પ્રભુનું શરણ લઈને રહે પણ ઉતારાશે રે..અવસર...૨

દીન દીન તથા જાવન સુખી જનન મુજ કાળે રે,
 હજી કમળમાં રહેને કહીને, જામ પામશે વાળે રે..અવસર...૩

દયા પર્મનું મન કમળાળે, કમળા રૂપી વિભાળે રે,
 અમુલ્ય દીપ્તિના જન કહેલી પાતળ થાશે જાળાશે રે..અવસર...૪

કેવળ મનના સુદૃઢ દર્શન મુખ્યરૂપે રહી થાળે રે,
 મુજ પ્રભુને વડે "મુક્તિદાયક" રૂપિયુગ્મ જાળે રે..અવસર...૫

૪૮ ધૂન.

(ગાય :- ભગવાન બાપો)

ભગવાન જનન રે, જનન જનન જનન જનન
 ભગવાન જનન રે, ભગવાન જનન જનન જનન
 ભગવાન જનન રે, ભગવાન જનન જનન જનન
 ભગવાન જનન રે, ભગવાન જનન જનન જનન

વંદન હજો (૨) પૂજ્ય સાધુ મુનિને વંદન હજો
 વંદનથી વિનિ દૂર થાજો, વેરી મજુ આવીને નમજો,
 હાથ જોડી પૂન “જ્યોત” ગારો, વંદન પ્રભુને તો ગમજો.
 જ્યજ્જોદ્ર કહો (૨) જોતો સામા મજો જ્યજ્જોદ્ર કહો,
 પાર્શ્વનાથ કહો (૨) શાંત ચિત્તે સદા પાર્શ્વનાથ કહો.

૪૬ કહો વાઝ્યો.

કહો વાઝ્યો સંતાનો વીરના જગજો રે,
 ધર્મ જગજો રે, અધર્મ જગજો રે....કી
 માયા મુકી સાચવજો, સાચા ધર્મને રે,
 સાચા ધર્મને રે, પ્રભુના ધર્મને રે....કી
 શુભી વાણી અમૃત સરખી જગજો રે,
 મીઠી જગજો રે, સાચી માનીને રે....કી
 માયા જુકી કાવાની હાથત છે જુરી રે,
 કાથત છે જુરી રે, જુરી છે પુરી રે....કી
 શાસન કાજો કાવાને તમે લોમજો રે,
 કાવા લોમજો રે, કાવા લોમજો રે....કી
 સુખીયા થાવા માચવજો માચી રહેને રે,
 માચી રહેને રે, સાચી રહેને રે રે....
 કાવ જગજો જગજો પૂન - વધી રે
 ર - વધી રે ર - માચવી રે કહો .

૫૦ જૈન સાધુ.

૧ - જગજો, જગજો, જગજો એ મેર માધુ .

૨ - જગજો જગજો જગજો જગજો જગજો રે

पर 'आवे। आवे।'

(રાગ—શુ. કલ્પ. કથની મારી)

આવો આવો આવો દેવ ! ઉદ્ધારક બની આવો,
 હવે વખત ન વીતાવો દેવ ! ઉદ્ધારક બની આવો. ટકો
 અધિકાર હવરાયો અધિકો, દિવ્ય દોષ પ્રગટાવો,
 તારો સર્વ સમાજ ધેનથી, જેમી એ નાદ મળવું...દેવ
 શુદ્ધ શુદ્ધ આવે સાંભળતા, સઘ એ મત મુખાવો;
 નિરખે સપગા નિમ્ન નિમ્ન કૃત્યો, અજ્ઞન એવું સચાવો...દેવ
 જીવન રહિત બનેલ જીવરમાં, વિદ્યુત વેગ વડાવું,
 'સંતરિશ્ય' આ મહદ મુદ્દરો, સાહેબ તુમ્હ મમાવો .દેવ
 ઈશ્વર્ય મુનિશ્રી નાનચંદ્ર મહારાજ

પર 'સત્સંગ' ।

(ગરબી: ૬૫—ધેરી વગાવી સત્ય કહે')

સદ્ગુણના સત્સંગમાં તમે આવોને,
અંગમાં રેવવા રંગ ચળે આવોને. સદ્ગુણના રંગ
પામ્યા નથી તેને પામવા તમે, શીખવા પ્રેમના પાક, ચળે.
ત્રિવિધ તાપને દાગવા તમે, માગવા મહત્તી પાક, ચળે.
હૃદયના જ્વલમ રંગીવવા તમે, સુઝવવા દિવના બાક, ચળે.
જીવન પ્રમુખા સ્નેહવા તમે, મનના મગ કરવા સાક, ચળે.
આંખોનાં પડમ રંગવા તમે, પામવા દેવી પ્રકાશ, ચળે.
સાચના ચરિત્ર વિચારવા તમે, નહીં અવગતી બાક, ચળે.
માનવ તરીકે તમે જન્મ તમે કે, જન્મ તમે જન્મ, ચળે.
જન્મ તમે જન્મ તમે જન્મ તમે જન્મ તમે જન્મ, ચળે.
જન્મ તમે જન્મ તમે જન્મ તમે જન્મ તમે જન્મ, ચળે.

બચાઃ ચિત્તે બાગવા તમે, બોચાગવા અભિમાન, ચરણે ૦ શ્રુ
 કુમતિની બાગને કાપવા તમે, રમવા કુમતિની સાથ, ચરણે ૦
 'સંતારાચ' પ્રેમ પ્રગટાવવા તમે, બાગવાનિગતરનાથ, ચરણે ૦ શ્રુ

૫૪ 'દીપ પ્રગટાવો.'

(મેરવી, ૮૫—મંગળ મહિર ખોલો)

આવો આવો (૨) આવો દયાળુ ! દિવમાં દીપ પ્રગટાવો.
 દરદન કરું છું દેવ તમારા (૨) મેરવી બધોન બગાવો...દ
 અગ્નિત અધારના દદવિજ (૨) દે પ્રભુ ! દુખ દાવો...દ
 નિરખી છું નિજને નિય દિન (૨) મે દારો દિપાવો...દ
 નવામી સાચુ જ્ઞાન કરાવી (૨) સત માગે સમજાવો...દ
 'સંતારાચ' પામે દુખ મરે ! (૨) મેદ દુખ વગાવો...દ

૫૫ 'દર્શન દે.'

(૮૫—સ્નેહામ સ્વનાં સ્વનાં રે)

દરદન રે પ્રભુ ! દરદન રે—
 દે દુખ દારો દવાવો દેવ રે—દેવ રે દરદન દે રે
 દિપદન રે વાં મેદુર રે.

પ્રભુ ! બધોન રો દુખમરે રે, દેવ

નવ દે રે રા રા-રા-રા

... દુખ મરે રે, દેવ

... રે

... રે, દેવ

...

સુર અસુર પશુ પક્ષી થયો,

વગી ભમિયો નર ભવમાંવ રે, દેવ.

આખે અજન અવિદ્યાના ભયો,

કદી કીધા ન દર્શન કર્યાંવ રે, દેવ. ૩

સુદૃઢ બાદગી થોડી અનેકમા,

વિધ વિધ ધૃતિયા વેસ રે, દેવ.

મય રથાવર ભરે તાસ મથા,

પણ કોખી ન થઈ સવ લેસ રે, દેવ. ૪

જપ તપ યોગની સાધના,

મજુ ! આચરી અપરંપાર રે, દેવ.

દષ્ટિ ન પ્રગટી દેખાળની,

નવ દીધા દિવ્ય જગ દિલદાર રે, દેવ. ૫

પાડ પૂન કિયા ફોક કરી,

દેવ ! દર્શન વિના સફ ફોક રે, દેવ.

દર્શનથી 'સંતરિશ્વ' લખા,

સર્વ દગરો સતાપ ને રોક રે, દેવ. ૬

પદ 'રમત રમવી નથી.'

(સમ—ઐશ્વી)

હુ જાં મજુ ! ફોક જાં, મારે રમત રમવી નથી,

આ નવન જાંધન ઊડ નું, મારે રમત રમવી નથી. રે.

ખાનુ પરમ-ગમ્યો મદા, મેડુ પરમ ગમ કુપતે,

અનુભવ મને અરજો થયો, એવી ગમત રમવી નથી. રે. ૧

જોડી નવન જાંધન મને, મુકયો વિગમ મેદાનમાં;

અદનદ જઈ અગમ્યા ગ્યા, એવી ગમત રમવી નથી. રે. ૨

મારે વિગમ થયુ જાડજુ, મુક નવનને ગાંધી કરી,

અગા અગાઈ નવનને મારે દવ રમવી નથી. રે. ૩

મે ન્યોત જાવી છે પ્રેમની પ્રભુ.
 વીર વેર્ષા આનંદ ફૂલ મારા. ૧
 મને વ્યાપી વિરહ તણી વેળા પ્રભુ.
 મારાથી ખમી ન ખમાવ મારા.
 તમે આવો નમેરા કેમ થયા પ્રભુ.
 આ છવડો દુખ વિજુ નવ્ય. મારા. ૨
 માટે) એક પડી યુગ યુગ થઈ પ્રભુ.
 દેવ દરશન દેવાને દ્વાર; મારા.
 જેમ જળ વિજુ તરફે માછલી પ્રભુ.
 દરિ એવા છે મારા દવાય મારા. ૩
 (મારી) રડી રડી આંખ થઈ રાતડી પ્રભુ.
 રોમ રોમ વ્યાપ્યો ઉન્માદ; મારા.
 (હે) પ્રેમનિધિ પ્રેમ પ્રગટાવવા પ્રભુ.
 મને પાવન કરો દરિ પાદ. મારા. ૪
 (તમે) માગ નવનના તારવા પ્રભુ.
 (મારા) દેવાના અમુલ્ય દાર; મારા.
 (આ) ત્રિવિધ તાપને ટાળવા પ્રભુ.
 'સંતગિન્ય' તળા છનવાર મારા. ૫

૫૮ 'શ્રી વીર પ્રભુ.'

(૧૧ સ્તોત્રમગા ગીરીચારી)

વીર પ્રભુ 'કર્મ' વાના પ્રભુ 'કેમ' તથા અવતાર. ૨.
 પ્રભુ 'દેવ' તથા 'ન' 'દેવ' 'યુગ' તથા 'નિધાન' ૨.
 સ્વાર્થી 'સ' 'ન' 'દેવ' 'યુગ' 'નિધાન' ૨.
 'સ' 'ન' 'દેવ' 'યુગ' 'નિધાન' ૨.
 'સ' 'ન' 'દેવ' 'યુગ' 'નિધાન' ૨.

દેવ સ્વાશુ સ્વા કરી મુજ સંભળો,
તુજ વિષ્ણુ ક્યાં જઈ પોઝાડું સંતાપમે.....પાર્થ

પૂજા પુણે માનવ લન હું પામીએ,
પણ ના ભણ્યું તેડું મૂલ્ય અમૂલ્ય ને;
પ્રભાવતિને કર જેમ હિંસા લાધીએ,
ભાંધી તર્કવ કહે કરીએ પૂજા ને.....પાર્થ

જન ક્ષેત્રવા દોગ કરું વૈરાગ્યને,
રંગન કરવા લોક કરું આભ્યાસ ને;
જ્ઞાન રહિતના ભયુનરનો ઉપયોગ શે ?
સાદ્વિવાદે ખોડું સદા સ-માન ને.....પાર્થ

વાણી તો પદ્મિનિઃ શેષ થઈ જતી,
વિષયોડું દષ્ટિમાં જરિયું ઝેર ને;
કુદ્ર વિચારે મનડું અદોનિય રાગડું,
પાડું ક્યાંથી પ્રભુ તમારી મ્હેર તો... ..પાર્થ

ભ્રમીને આવમતાં સુધી પાપમાં,
છવન વિતાવ્યું ભણ્યો ના કઈ પર્મ ને;
સાધુજનકં તો સ્વપ્ને પણ દર્શન નહિ,
અવિચારી મેં કાંઈ કહ્યું કંઈ ને.....પાર્થ

કુળથી તણી જાણ્યો કર્યો નાવજી !
રાખાં રાખાં જો તિન સ્વાશુ દેવ ને;
સ્વર્ગ અને અપવર્ગ તર્જાં રૂપ ના ચહે,
સદ્ગુ ચહે છે તુજ પદ કરી સેવ નેપાર્થ

સદાનંદી મુનિશ્રી ઉપાસાવજી મહારા

११ 'अन्तर्यामी देव' :

(राम—रघुपति नाम दुदधमां मे देव)

अन्तर्यामी देव, एतन्मन्त्रं ध्यायेत् ।

मेमे मेवे अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

मे भद्रिमा मे भद्रपद त्वया मे,

मेमे मेमे अमनयेत् ।

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

देव मेमे अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् ।

१२ 'अन्तर्यामी देव' :

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

अमनयेत् । ...अन्तर्यामी

દુરિત અનેક પી હમ્મ મરેમા, સાહેબ અમને મુખારો,
 દોષ તરફ દષ્ટિ ન કરશે, એ અરજી અવધારો—મહા. ૩
 અપમ ઉદારક તારક જિનવર, વિષન અમારી વિધારો;
 શુદ્ધ સ્વરૂપી સદ્ગુણવદી, નાથ ના કરશે ન્યારો—મહા. ૪
 જેવા તેવા તોય તમારા, વિષુ અમને ન વિધારો,
 સંત શિષ્યના મન મલિમ્મ, પાવન કરવા પધારો—મહા. ૫

૬૩ 'નાવડી'.

(રામ-કૌરવી હન-મંગળ મહિર ખોલો)

નાવડી પાર ઉતારો, લામચ, નાવડી પાર ઉતારો. ૭૬
 ભવેજી ડોમે ડમમ ડોમે, નયવાને નદિ આરો. ૭૭
 અંજે મુખરી મતિ મર્ધ દારી, નજરે પડે ન કિનારો..... ૭૮
 આંખ ઉપર ને ધરતી નીચે, ના ડોષ સાથ કે સહારો.... ૭૯
 દિમત દારું આંધું હું સારું, આશરો એક તમારો... ૮૦
 હું નિઃસાધન આપ સરજુમાં, હાથ મહિને ઉમારો..... ૮૧
 દાસ તજી નદિ દોષ નિંદાશે, આપ વાઈ વિમારો .. ૮૨
 ગળકાં ખાતો છવ મહારાતો, ફળતાને પ્રજુ । તારો..... ૮૩
 'ધર્મસભ' વહારે નાથ । પધારો, નવડી બાજી મુખારો.. ૮૪

૬૪ 'સંત સમાગમ'.

કર લો કરલો કર.....લો, સંત સમાગમ કરલો— ૮૫
 સંત પુરુ સમજાવ સ્વરૂપી, ભવ-સંતાપ-શીતળ-જળશીપી
 પૂરજુ પ્રેમ પરખ લો-સંત સમાગમ કરલો ૮૬
 શાસ્ત્ર સિદ્ધાન્તનો સાર સુસુવાને, માનવ ધર્મનો મર્મ જલ્દાવે
 અન્તર દષ્ટિ નિચરલો-સત સમાગમ કરલો... ૮૭

ચાંચાં પાસવ-હવન છે, પ્રગ્નિધીત માનવ હવન છે,
 હિંમતિ રમ કર્યો-અન સમાયમ કર્યો.૩
 આનંદ નિરીપણ કરતાં રહેવું, આન-હવન ધર્મી સદુ રહેવું,
 ક્રિયાના મુખ્ય મમજ છે-અંત સમાયમ કર્યો.....૪
 જ્ઞાન વિના ક્રિયા અધ્યાત્મ જોડા સમજાવિયા વિન્ય પમુ જોડા
 જ્ઞાવ મજાલો કર્યો-અન સમાયમ કર્યો.૫
 સંત-પુણ હવન અધનાવો: ચિત-સ્તિ અનુપમ પ્રગ્નિધી:
 જ્ઞાન મજા ઉંઝ કર્યો-અન સમાયમ કર્યો૬
 "ચિત્તમુનિ"

૧૫ બવિજન ! મહિર જુઓ.

(ગાય :- જનનાની બોલ સમી નહિ કરે ને.)

બવિજન ! મહિર જુઓ જાના ને લોક,
 હા પ્રગ્નિધી અધીતિ રમ કર્યો૩
 મો વેશી બા વિધે અનુ તમને ને લોક,
 અધી પ્રગ્નિધી અનુ તમને ને લોક૪
 રાજ રાજના વિધાન રમ કર્યો ને લોક,
 અધી પ્રગ્નિધી અનુ તમને ને લોક૫
 રાજા રાજનાની રમ કર્યો ને લોક,
 અધી પ્રગ્નિધી અનુ તમને ને લોક૬
 પ્રિય પ્રિયને વિધાન રમ કર્યો ને લોક,
 અધી પ્રગ્નિધી અનુ તમને ને લોક૭
 પ્રિય પ્રિયને વિધાન રમ કર્યો ને લોક,
 અધી પ્રગ્નિધી અનુ તમને ને લોક૮
 પ્રિય પ્રિયને વિધાન રમ કર્યો ને લોક,
 અધી પ્રગ્નિધી અનુ તમને ને લોક૯

વેધ વાસનાના બૂતપી જમિ રહ્યું રે મોવ,

અદિ સંવમની કવિતો વિષામ જો.....ભવિ

મેઠ બાજુ છે મેલી પરખા રે મોવ,

બીજી બાજુ અખંડ અમીષાર જો.....ભવિ

અમર તપતાં એ આવના મદિરિયાં રે મોવ,

વિરહ 'ચિત્ત' નો એ સંત પરિવાર જો.....ભવિ

“ચિત્તપ્રતિ”

૬૬ ગુરુ વંદન.

વંદન કરીએ, દિલના જેડી તાર...ગુરુજી વંદન કરીએ
પાવન થઈએ, કરી હલ્લ કંઠાર...ગુરુજી પાવન થઈએ
ધરીએ ધરીએ, પ્રેમ પુષ્પના દાર...પ્રીતેથી વંદન કરીએ

અમ છવન રસ-સામ ભરેલા (૨)

હૃદ-રોગના રવાંત સજેલા (૨)

આ જર્થ દરીએ! અમ છવન આધાર...ગુરુજી વંદન

સ્વાર્મ સાધવામાં છે યશ (૨)

પરમારથમાં સાવ અધૂરું (૨)

સામું જેડો, અમલ-શરણ-દાતાર...ગુરુજી વંદન ૨

પશુતાના સરેકાર સુખાવ્યા (૨)

માનવતાના ધર્મ જાણ્યા (૨)

સુદૃઢ કરજો, દિવ્ય-તેજ-અંબાર...ગુરુજી વંદન ૩

અર્ધ-હથ અમ વ્યક્તિ છવન ■ (૨)

સામાજિક પશુ ઓપ-છવન છે (૨)

કિરણ ફેકો, ધન્ય જો અવતાર ગુરુજી વંદન ૪

અધ-કિયા જરીયે નથી કરતી (૨)

સમજ વિના ડમરું નથી કરતી (૨)

કાવે કરતો, જ્ઞાન-કિયા-અર્થ... ડમરું વડેન. ૫

ચિત્ત શુદ્ધિનો નિશ્ચય કરીએ (૨)

પુનિત પુરુષના પંથ વિચરીએ (૨)

કેવું કરતો, જ્ઞાન પુરુષ-અર્થ... ડમરું વડેન. ૬

ચિત્તશુદ્ધિ

૬૭ વિષય વત્સલ.

(સર્વથા એકત્રીસા)

ધર્મ અમારો એક માત્ર એ "અર્થકર્મ" એવું. કન્યા
 એક અમારું છે વત્સલતા, વિશ્વકર્મ એવું કન્યા
 "સાત અર્થકર્મની બની જાયેલા વત્સલતા, કન્યા. ૧
 એક કન્યાના અર્થકર્મની અર્થકર્મ કન્યા. ૨
 નાતકર્મના એક અર્થકર્મ એક નથી કરી અર્થકર્મ.
 કે-વડેના કન્યાના એક અર્થકર્મ એક નથી કરી.
 નિર્લેપ અર્થકર્મ અર્થકર્મ એક. કન્યા. ૩
 એક અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૪
 અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૫
 અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૬
 અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૭
 અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૮
 અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૯
 અર્થકર્મ. અર્થકર્મ એક. ૧૦

૬૮ બાળ તારો છું.

(રાગ :-કશી મુખ દે કશી દુખ દે)

પ્રભુ જોયો મણે તેવો, તથાપિ બાળ તારો છું,
 તને મારા જેવા લાખો, પરંતુ એક મારો તુ.....૧.
 નથી સંજિ નીરખવાની, નથી સંજિ પરખવાની,
 નથી તુજ ખાનની લગની, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૨.
 નથી નવ નવ મેં કાપા, નથી કઈ જાન પણ લીધાં,
 અપમ રમતા સદા લીધાં, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૩.
 નથી ડો' પ્રન્થ મેં વાંચ્યો, નથી મનમેષ મેં વેણ્યો,
 જુદા જનમાં જરે ! મોલ્યો, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૪.
 મદાલીર ! દેવ, ઓ, ખાણ, યુના કર મારૂં સૌ મારૂં,
 જુલો હૃદયાર કુ તારા, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૫.
 દવાકર ! દુખ મો કાપી, અત્ય રે સર્વેત પદ આપી,
 પ્રભુ કું છું પૂરો જાપી, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૬.
 પાકર ! કું મુઝાઈ' છું, સદા દેવે ગીભાઈ છું,
 પ્રભુ તુજ ખાન ચાકું છું, સદા કું બાળ તારો છું—પ્રભુ...૭.
 હરે કૈસાદ જાગી દેજે, સદા બાનદ મન લગ્ગે,
 'જ્યંતમુનિ' વડે સદેજે, પ્રભુ કું બાળ તારો છું—પ્રભુ...૮

૬૯ બાળ એકતા.

(રાગ :-મદાલીર નૃત્યની ધડને મ બાળ)

૭૫- ૧૦૦ ૧૦૦ ૧ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦
 ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦
 ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦
 ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦

એક દિન યોને તું હોડી જનાર, આખર જલુ છે એકલા...

...૧૫૫...૬

વસો સુદર વિધવિધ પડેનીને.

નાણું તણું બંટાળ બનીને.

મેઢાયામાં થયો ખુવાર, આખર જલુ છે એકલા...૧૫૬...૬

મિત્રો ને જ્ઞાતા સાથે ના જવાવે,

સુભાગી સ્ત્રી પણ પાછળ ના ગામવે.

ખોટલા ખોટા જોઈ જી અવતાર, આખર જલુ છે એકલા...

...૧૫૭...૬

મામામણી જ્યારે જસો ઉડી જાશે,

જેવર સોને આખર થા જલુ.

નથી એક પડીતો નિઃધર, આખર જલુ છે એકલા...૧૫૮...૬

મજની મુલમલ સોડી કે આગમ..

નિર્જન જાનીને સમજ જલ સતમા.

"અપત્તિ" ને જાતના અપત્તિ જાતના છે એકલા...

...૧૫૯...૬

૬૦ એક દિન જલુ છે.

(૧૦ નંબર ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫)

૭૬ ખુમારી શાને!

(રાગ કૃર્મી લૂલાવે મુજને)

જાનુ ભરેલ જ્યમાં, ખોટી ખુમારી શાને!
 રંગે જરી રમતમાં, ખોટી ખુમારી શાને!...૧
 મળ્યાની મોજ માણી, ગર્હ એમ છંદ્યાની,
 કુત વિત ને સગાંની, ખોટી ખુમારી શાને!...૨
 મોટાઈ મનમાં માની, ફરતો જડુ ચમનમાં,
 અભિમાન ઉર આણી, ખોટી ખુમારી શાને!...૩
 ફરતો તજ છવનની, તજ આઠ માન ધનની,
 યાવાની જરમ તનની, ખોટી ખુમારી શાને!...૪
 મોળે તળી નહારે, જલજુ' નદિ સવારે,
 જલજુ' છે સવારે, ખોટી ખુમારી શાને!...૫
 સત્તા ધરીને શણે, તેમાં જને છે ઘણે,
 તત્પર સ્થાં મચાણે, ખોટી ખુમારી શાને!...૬
 સ્વપ્ના સરીખી માયા, ઊડી જતું છે કાયા,
 'જ્ય'તમુનિ' એ માયા, ખોટી ખુમારી શાને!...૭

૭૭ ' નિત્યક્રમ. '

(રાગ—અમે તો મુસજના ઝીંઘાર)

અમે તો નાના ડોમળ જાજ, અમારો નિત્ય ક્રમનો પ્રાંત.
 સવારમાં વહેલા ઉઠીને, પ્રભુ નામને લખ્યું,
 માનપિતાને વહન કરીને, આશીર્વાદ લખ્યું...અમે
 મુરદેવને વહન કરવા, ધર્મગ્યાનમાં જાણ્યું,
 તજ વનન એ નિષ્ક્રમતાને, પાદ મુખેથી વણ્યું. અમે
 'નદ' ન જાણી મળ્યા મળ્યા, સિદ્ધિ માનીયું,
 'નદ' ન જાણી મળ્યા મળ્યા, સિદ્ધિ માનીયું. અમે

સાંજે નિશાલેથી છુટી, ધરતી તરફ જલ્થું,
 સૂઈ અલ્લ પહેલા જમીને, પ્રભુ પ્રાર્થના કર્યું...અમે...૪
 મૂડી વખતે સાંત ચિલથી, માગા ફરી લઈશું,
 સવારના વહેલા ઉઠીને, નિત્યમ આચર્યું...અમે...૫
 બાગમો આ નિત્યમ છે, બાગમ સૌએ ફરીશું,
 'જ્યંતમુનિ' બૂટ રહે તો, માશી તેની લઈશું...અમે...૬

૭૮ મનુષ્ય ભવ.

(ગાય : ગાયેજી ગીત મીઠવને)

અભો મનુષ્યભવ ભારી, મહા મૂલ્ય ધારી,
 પ્રભુને જાણે છે તું મરી.....૧
 લાગે વાગે માગીમાં મહામૂલ્ય, ભેષુ ન પાકું ફરી,
 શાગ નમાવું માથે વાગ્યાં, તેણે ના સમર્થ હરિ
 મોહ ને માથા ઠોચી, જીવનમાં ચિત્ત ભેડી.....પ્રભુને...૧
 ભવભૂલ્ય રાખ્યો નહીં પશુ, પ્રભુથી ન ડરીયો.
 સાધન સંપત્તિ સર્વે જનાં પશુ, પરમાત્મ વિસરીયો,
 તન મન ધન સૌ ભેડી, કામિયાં મન ભેડી.....પ્રભુને...૨
 મત વિના ને પત્ની સરે, પુત્ર અતે ઠિથી,
 અંત સમય સૌ અનમા રહેશે વાલ સમજને ભરી
 કલ્પે સૌએ ઠીકી દાપ વિભુમાં ભેડી...પ્રભુને...૩
 મોટે ભાવે, તેણે જાણ્યો, દલ નહિ ને ભરી,
 પર્મ તરી રહે સર્વે, કહું હું તું કહી
 અનંતે તું જાણ્યો, કમ તર પડી પ્રભુને ૪
 ભવ ભવ સમજાવે, ભવ ભવ હરિ
 ભવ ભવ સમજાવે, ભવ ભવ હરિ
 ભવ ભવ સમજાવે, ભવ ભવ હરિ

૭૯ જેવી કરણી.

(રાત . મારી દુડી સ્વીકારોઃ મહારાજ રે)

જેવી કરણી કરે તેવા ફળ રે, મનવા વિચારોઃ
તેવા ભોમવે સુખ ને દુઃખ રે, મનવા વિચારોઃ

શુભી :-એક પદે ગીત ગાય છે, બીજો રહે ચોધાર,
એક ઉદ્ધર્માં જનમીયાં, તેનો જોષ કરે મન ખ્યામ રે
મનવા...૧

એક હાથીએ બેસતો, બીજો માગે બીખ,
એક રાત્ર સુખ ભોમવે, બીજો બહો છે દેહચિરંજ રે
મનવા...૨

એક મીઠા ભોજન કરે, બીજાને નહિ પેંચ;
એકને માન પણ મળે, બીજાનું ન લે ઝાઝ નામરે,
મનવા...૩

એક આજ્ઞાજી પડેરતો, બીજાને નહી વચે;
એક પદે રમે જાગરોઃ, બીજાને નહિ વદ રે...મનવા...૪
મારે મર્વ કરેલો નહિ, છવ કરજો તુ વિચાર,
ફળ કરણીના જાળજો, શુભ કરણી વિના સુખ ન સમાર રે...
મનવા...૫

પ્રભુ સાથે મિત્ર ને કરે, તે પામે જ્ઞાપાર,
પુન્યનું જાણું બધિયા, રહે સદા સારથાન રે...મનવા...૬
જગસર આજો નહિ મળે, સમજ ન તુ સાર
" જયંતમુનિ " જડના કરે, હર એકજ છે અભિધારે,
મનવા...૭

હુ ખી જીવાની અમે મેંતા કરીશું, અંતામાં જાવના જાશું ?

...અમે ..૪

ધર્મની મદાને મહત્ત્વ મળીશું, તેને માટે અમે મરશું ? ..અમે. .૫

દયા ને દાનને નહીં મળીશું, આર્થ કૃત્ત્વ કરી લાશું ? ..અમે ..૬

દગી મરીને અમ મિત્રો મરીશું, સત્ત્વના પંથમાં વિચારશું ? ..અમે ..૭

કુસમ, વ્યસના ને હોટી જાશું, સત્ત્વનામાં જોડાશું ? ..અમે ..૮

પ્રભુના નામની પુન જાવશું, પાપોના મેચને દાશું ? ..અમે ..૯

પ્રભુની વાણી મારે કતારીશું, મેઝના પાપને વાશું ? ..અમે...૧૦

“ સ્વયંતમુનિ ” હો સચ્ચે કરીશું, જીવન તેથી મુપારશું ?

...અમે. .૧૧

૮૨ પ્રભુ કાજ તું.

(રામ કબી મુખ દે સ્ત્રી દુ.ખ દે)

અરે! જીવ જાણુ જાણુ છે, પ્રભુ કાજ તું, પ્રભુ કાજ તું;

કાળનો ઘસ વાણું છે, પ્રભુ કાજ તું, પ્રભુ કાજ તું...૧

જ્યો શુ રામી કાયામાં, અમે સંસાર માયામાં;

પડ્યો છે પાપ પાપામાં, પ્રભુ કાજ તું પ્રભુ કાજ તું ..૨

વિપદમાં અધે ના જન તું, આતમજુ જાન મનપર તું.

જની મસ્તાન પ્રભુ મજા તું, પ્રભુ કાજ તું, પ્રભુ કાજ તું ..૩

પિતા માતા નેત્રા, જાનના નેત્રામાં કંઈને નેત્રા,

પ્રભુને ત્યાં નેત્રા, રામ કાજ તું, રામ કાજ તું ..૪

સ્વયંતમુનિ નેત્રા, જાનના નેત્રામાં કંઈને નેત્રા,

જાનના નેત્રા, રામ કાજ તું, રામ કાજ તું ..૫

આતમની શુદ્ધતા કરવા, અર્થાંતઃ અભિપ્રી વશ કરવા.
 મનુષ્ય હવન સ્વર્ગ કરવા. પ્રભુ બ્રહ્મ તું. પ્રભુ બ્રહ્મ તું...૧
 દેવે ના પાર માયાને, તણ દે દે.પ માયાને
 જમિ જંગમ કરવાને. પ્રભુ બ્રહ્મ તું, પ્રભુ બ્રહ્મ તું...૨
 "અર્થાંતમુનિ" કહે(કરો)ભેડી, સદુ જાંબગને જોડી
 પ્રભુમાં મન સદા ભેડી પ્રભુ બ્રહ્મ તું પ્રભુ બ્રહ્મ તું...૮

૮૩ બગરે.

(રાગ : બગરે બાદવા કૃષ્ણ ગોવર્ણીયા)

ભગરે બાગુડા ધર્મ રખવાળા
 ગુણ વિના કોણ ઉદાર કરો.
 ધર્મજાહે બધા બાજુ રોતે મળ્યા.
 વરો કે ઉદારીયો કોણ થઈ ? ...બગરે...૧
 સુસંધના કાં થયા. પ્રેમના વિચર.
 આશ્રયન કૃષ્ણ ને કોણ પાડે ? ...બગરે...૨
 દાવા માન લાધારી. બગાળ નાથ નાથીયો.
 માર્ગનો બાગ ને કોણ ભેડે ? ...બગરે...૩
 "અર્થાંતમુનિ" કહે, ધર્મ ઉદાર.
 ...બગરે...૪

૮૪ બાવો ચરખેમાં.

...૧ નમે બાવે બાલ હો બગરાન.
 ...૨ ...
 ...૩ ...
 ...૪ ...

- આખો જુ'ં હું તારો હાર, આખો મરજોમાં—૧
 મારી મસાર વામના ફર કરે,
 મુજ મનમાં નિન નિન નર લગે.
 તારી ભ્યેત છે અપાર, આખો મરજોમાં—૨
 આપિ આપિ, કૃપાપિ સૌ જુ'ં હારે,
 મારા જન્મ મરજોને નાશ કરે,
 તારા વિના કેવ નરિ આપાર—આખો મરજોમાં—૩
 તારા નામનું નિરુદ્ધિ ખાન રહે,
 મને આતમ દાનનું જાન રહે.
 નારી મદ્ય અપાર, આખો મરજોમાં—૪
 મારો જ્ઞાન જાણ સુતેજ રહે,
 મારા જીવનમાં તુજ તેજ રહે,
 એવી જાણના હાથ મોઝાર, આખો મરજોમાં—૫
 તારા દર્શનનો આશ પ્રભુ છે પળી,
 મારા મનમાં સાથી પ્રભુ એક જનિ,
 'જયંતમુનિ' ને ઉતારે પાર, આખો મરજોમાં—૬

૮૫ નાવ ઉમારો.

(રામ:-અમ તેરે સિવા કીન મેરા)

હા કરો જલવાન જલ મિથુ ઉતારો,
 ફળી સી છે નાવ પ્રભુ જલદી ઉમારો ... રેક
 હનિવાના રંગ રેખી પ્રભુ આપને જાત્યો,
 માયા ને મોહમાં પ્રભુજી કુ સદા હુમ્મો,
 સદા માર્ગ જતાંય પ્રભુજી થાવ મુજારો ફળી. ૧.
 અધિ જાની અસાનથી કપ થમા જાત્યો.

માન, મદ, લોભ, મોહથી પ્રભુ બચો,
 સંહત સદુ મુજ પ્રભુ આપ નિવારો...૬૫...૨.
 અનંતકાલ જન્મી જન્મી જન્મ ચુનાઓ,
 સંસાર દાવાનગ મરી ખૂજ બરાયો,
 દાસપતી પ્રભુ મારો જન્મ સુધારો...૬૬...૩.
 દાન, શિયગ, તપ જાવમાં રૂત રહું,
 દયા, પદોપકાર સદા દિલમાં જરૂં,
 એજ જાવનાના રહે શુદ્ધ વિચારો...૬૭...૪.
 વિષય, ભોગ, વાસનાથી દુઃ દટાવો,
 રોગ, દૈવક, જન્મ, જન્મ દુઃ દટાવો,
 'જયંતમુનિ' દાસ બને બાજ તમારો...૬૮...૫.

૮૬ બાવે બજો.

(રામ : જાગશે જાગશે હવડા જાગશે રે)

જાવે જાવે તમે જાગવાનને રે મુખડુ એજાને નિદાન...૬૯...૧.
 એકમાયામાં રેગટ દુઃદાયે રે જાગે જાગે રે જાગ...૭૦...૨.
 પાપમાં લપટી પગલે દુઃદાયે રે જાગે રે જાગે રે જાગે...૭૧...૩.
 જાગા સજા, જાગા રાજા, જાગા રે, રે જાગુ રેજા...૭૨...૪.
 જાગે રે રે જાગે રે જાગે રે રે, રે જાગે રે જાગે...૭૩...૫.
 જાગે જાગે રે જાગે રે જાગે રે જાગે રે જાગે...૭૪...૬.
 જાગે જાગે રે જાગે રે જાગે રે જાગે રે જાગે...૭૫...૭.
 જાગે જાગે રે જાગે રે જાગે રે જાગે રે જાગે...૭૬...૮.
 'જયંતમુનિ' • ૬૯ • ૮૬

૮૭ મર્ડ મરો !

(રામ -ગાંધી તું આજે હિંદના એક રાજા બન ગયો)

જુપી તું તારી જાનને દેગાન થઈ ગયો !
 માવાની જાનમાં કુઓ રાગન થઈ ગયો ! ...જુપી...૧
 જાડ દેદને તે આન્ધમ્બરમાં માની મન લીધું,
 દિશાત ખાનખાન કામકામ લીધું લીધું;
 પાણીમાં કુપ પેર એક જાન થઈ ગયો !...જુપી...૨
 વિરોધને જોઈ જોઈ સાપમેં મોઝાવ છે,
 ટીપામાં જ્વમ પત્રમેં જઈ જઈ મમાવ કે,
 વિના વિચારથી સદા નાશાન થઈ ગયો '...જુપી...૩
 કરી પૂરવ પાપ મ્વર્ત નહીં મોઝવે ફરી,
 ધરે જન્મ વાર વાર કરી તુખ સદ્યસરી,
 પીને તું મોહરૂપ સુગ મેજાન થઈ ગયો ' , જુપી .૪
 સત્યમેમાં મળી સદા દિવમાં વિચારી જો,
 ટુજ જાનમાં ટુજ સત્ય રૂપને નિદાગી જોડ
 થયો સદ્યસદિ જ્યાં ઉત્તર જાનમેં થઈ ગયો જુપી .૫
 મુનિ જ્યંતીકાસદ

૮૮ વીર સિપાહી.

ચાલો જનીએ વીર સિપાહી, ચાલો જનીએ વીર સિપાહી
 રક્તસન્નિધિ સિપાહી જોયા, જોયા કઈ મજાન કા,
 આપણે જની મદાવીર સૌ, જનીને સાંભા મોટા
 ચાલો જનીએ વીર સિપાહી -
 રૂપકદેવ ને મદાવીર જોયા જોયા સૌ જ્યોતકાસોક વીરો,
 એથી કઈક વધુ જાનવા, ચાલો જનીએ વીર સિપાહી -

એકે કુચ ને વિલસ કામમાં, એકે નજર ને પંચ સિદ્ધિમાં,
એકે નિદાન ને એકે શાશ્વત્ આમગ વર્ષાનિ વ્યામગ વધીએ;
ચાલે જનીએ ધીરે સિપારી ૩
મુનિ જયતિનામલ.

૮૯ પ્રભુ ભલ લે.

(રાગ :-એક દિલકે દુકડે હજાર હુએ)

જાણું એકજ રહેતે અપ, બન્દે! તુ પ્રભુ ભલ લે ધન્ય પડે,
હવનનાં ખોરાં ખેલ ત્યજ, તુ પ્રભુ ભલ લે પ્રેમ જાણે—જાણું.
હવનનાં સારમાં તુ જોતે, સમજ્યાં છું તારે સાથી ખરે,
એ જામક છે સૌ મગજના રા, ના કેઈ સદાનો સ્વપારો—જાણું.
માવાની લાગે કાયા ફરી, પણ બીનરમાં એ છે ખૂટી,
શીદને ઉલેચે ખાગકુટી, મુનાંવા હવનની મૂટી—જાણું.
કોઈ આજ મરે કોઈ કાલ મરે, તૈયારી કેઈ કં ન કરે,
'શાયર' વિનવે કં જોડીને, શીદને સૌ હવન એર કરે—જાણું.
—જામશંકર વેળોશંકર રાવડ (શાયર)

૯૦ મંસારીને.

(રાગ :-અમે મુંબકના રહેવાસી)

પંચ તત્વની માવાના સૌ રમકડાં નરનારી,
એ કહેવાયાં મંસારી.
ક.ચ. કાવાન. નકલે છે પાકું દિલકું એક,
જાગવળે એને નહિ તે હવન મળે છેક;
વધ.નકલ. :- વિનવડારી
ક.ચ.નકલ. :- મંસારી

અપિ આપિ ને જાણી જાણેજ નિંદાવ,
 મોહ, મેજ ને મ-મર, માયાળી એ નિન રીતિવ,
 જીવન એ ઇમોળી ન્યાદિ
 ડેગવળે ૨ સંસારી
 મદા જુરે, દિમન જુરે, પામો જીવનના પજુ જુરે,
 સ્વાર્થો સપગાં તમને જુરે, તોવ જાગે ના હારી,
 સંજગળે ૨ સમારી
 એક અખંડ વિજુ જગવાતા વસ્તવ પ્રેમ પ્રમદ,
 સંસારી, સન્વાસી સૌની એકજ ઉ અભિગત,
 એનરે 'સાધર' સૌ નરનારી,
 પ્રભુ પારાં એ । સંસારી
 -લાખરાંકર વેળીગાંકર રાવણ (રાવણ)

૬૧ તેજ વિસાધુ.

(રાત્ર - અખ તેરે સિધ)

જીવન તણા પથે બધે અધાર રેસાધુ,
 આતમ તણા રીપકનુ બધુ તેજ વિસાધુ - ૨૬
 નર્થ મર્થ ત્યાં દમે મને પચરગી વાસના,
 જુડા જગતની જુડી મરિરી જાવના,
 એ પ્રેમ એવ માંડી ખડું પ્યેવ સુપાધુ,
 આતમ તણા રીપકનુ બધું તેજ વિસાધુ - જીવન
 આરો જવાવો ડોઠ મને વિષગ્રામમાં,
 રૂબો અડી દું પાપી જગતી જાજગમાં,
 આઠેદ મંદ મંદ જાતી દિવ વિસાધુ,
 આતમ તણા રીપકનુ બધુ તેજ વિસાધુ - જીવન.

સુરેશ! મેલ દેવ અનિમેષ તો દશે,
યાયું શુભુ ફં તાદં ત્યેતિ દવે ધશે,
જલ્પી દશે દે નામ! દવે નયું આયુ,
'શાયર' તજ્જા દાપક્તુ બધુ તેજ વિધાયુ—અન.

—લાબશંકર વેણીશંકર રાવલ (શાયર)

—000—

હર પ્રેમ-પૂજા !

(મેરા દિલ તોડને વાલે...)

બૂકીને બાવના બાનો, પૂજે પાપાજીના કેવો,
મૂકીને એવનો રસ્તો, ખરે વહેવાર આ કેવો?...બૂકીને
જુઓ આ માનવી મેજો, ફરે આડે ધડે એવો,
બનીને લાગણી મીસો, ફરે આનંદ આ કેવો?...બૂકીને
નથી એ પ્રેમ કે પૂજા, જગતના દંભની લીલા,
ખરી જો હોય પ્રેમ પૂજા, રહે માનવ નહિ વીધાં...બૂકીને
અંતરનો મેલ ધોવાતાં, અમી કરણ હૃદયહેતાં,
પ્રમટશે ઈશ અંતરમાં, જશે પાકો બધાં વીમા...બૂકીને
કહે 'શાયર' સુણો સીએ, પ્રભુને ઉર અર્પીએ,
રહી ના દિલથી અગમાં, મૂકી ખોલ્યાં બધાં બજુમાં...બૂકીને

—લાબશંકર વેણીશંકર રાવલ (શાયર)

હૃદ કોણુ તારાં ?

(રાગ : જળ તુમહી ચલે પરદેશ-‘રતન’)

જ્યા ગળા ગયા અ દેહ પડે નહિ રેહ,
પખા પ્યા- કહે કાળુ દર હે તારાં ?
સો સાચે ત નહુ નમ કેરો

જન જાતે ના જોઈ સઘન્યો,
 અતે તે એકાદ્ય જખી પ્યારાં ।
 એ જોઈ કરે છે તારાં ।
 દુનિયાના એ કલ નધા,
 જાગે જન ધરે છે અધા,
 એ જોઈ જહ સમજાવે જખી પ્યારાં ।
 એ જોઈ કરે છે તારાં ।
 જનની જાન્યો ના ખોલી,
 માયાની મોહિની મોહી,
 પ્રિય કરી પાતાળાં જખી પ્યારાં ।
 એ જોઈ કરે છે તારાં ।
 આ તાર માઝ અર્થ જન,
 અતે જાજ ધરી સમજુ,
 અર્થ બરે સદાજાણે જખી પ્યારાં ।
 એ જોઈ કરે છે તારાં ।
 માયાની આ મમતા ઊડી,
 એના કતોમી મન ભેડી,
 'સાચર'ના એકાદ્ય જખી પ્યારાં ।
 એ જોઈ કરે છે તારાં ।
 —સાધસાંઝર વેળીસાંઝર રાવડ (સાધ)

૯૪ જીવનનાં સ્વપ્નાં.

(રાગ - ગમકા રૂપાના 'મેલા')

જીવનના સ્વપ્ના મુજને મુઝાવે,
 હે અતમના સર્વ વાતો ગઝાવે,
 —જીવનના સ્વપ્ના.

મૃત્યુ ઇવનને ઝગમોલે, 'સાવર' પાનડ રું તું ખોલે,
તારા ભવ કેરું ભણુકારું હવે આયમ્યાં,
તારી ન્યોતના ઝગકારું હવે આયમ્યાં,

લાભગંકર વેળોશંકર રાવડ (સાવર)

૯૬ ઇવન-નાવડી.

(તું ધોખણ ગામનો-રમતારામ-રાવ)

હું ઇવન નાવડી હાંકું, હવેએથી માપું પાણીમાં,
એ ઝમમ ઝમમ ડોલે ને મરડે જોડે ધોલીયું—૩.

એના રસ્તામાં કપડું ઓપી તોફાનનું ભણું ભભું,
એણે ધકરી ધકરીને નેણનું સવળું ભેર હવડું,
એ દુઃખમાં ગાળી મધુર ચીત્યાં—માપું.

ત્યાં તો આવેથી આવળું વાણના ઇંડું મળ્યું મળ્યું,
એણે વાદળ વિખેરી વિખેરીને ચેમનું કામ મળ્યું,
વરસ્યાં સવળાં સોદ સરવડી—માપું.

નાર ઉડી ભણે કે એને નરી મોઝ પાખો ફોડી,
એક પ્રેમની ફોડી ધન્ય પડે, બધી નારી રોડી,
જેવાં મળુ પામના દિવ્ય દિવડાં—માપું.

પોંચી નાર સંસારને સાવર ઊડી, અનત આરે,
ઇવનનો વસંત ફળ મ્હોરે એ સ્નેહનાં સ્વર્ગ રાગે,
ધન્ય 'સાવર' ફેડ્યા ને સર્વ દુઃખડાં—માપું.

લાભગંકર વેળોશંકર રાવડ (સાવર)

નયનેની લલેઈત, મદમાં ઝકારે, (૨)
 હો...આતમની ધડની મંદ બનાવ, ..હવનના
 હામ દેવાનો, હરતે દળારે, (૨)
 હો...પાણી સુકિત, મુલને ઝારે, ..હવનનાં
 આંખે અંધારા, આંસરે અજવાળા, (૨)
 હો...કા સમીપ ત્યાં કેના રખવાળા ?... ..હવનનાં
 હવન વિશુદ્ધિ, માની હરે સરી, (૨)
 હો...જનની સુગંધે જાણે બેરી.....હવનનાં
 સોજ્યાં બધા એ, 'સાચ' સા કમના ! (૨)
 હો...હને પદે અતરની સદે જાવના,.....હવનનાં
 સામરાંકરે વેણીરાંકરે રાવલ (સાયર)

હવ હવન મંધ્યાએ.

(રાત : મારા રામના રખવાળાં-ગાડતો બેલ)

મારી લ્પાતના ઝગારાં હવે આયન્નાં,
 હો. મારા અરન. આજુવણ હવે આયન્નાં
 હવે મારા ધનધન ધનકે, હવન-સન્ધ્યા સુંદરે ઝીકે,
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં.
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં
 મારા અખન અજવાળા હવે આયન્નાં

માર્ગે પહોંચી ગયા, જાનવાળું લીન જાણવું
જનને જાણ એક રીતે, જનને 'તો' જાણે છે...૧

૧૦૦ બાવળા.

(૧૪ મહત્ત)

એક પાંચે હાથ લાગી, બિંબાવણી મળીને હતી
એક બાવળા વાળી પાળી, અને મહા-દી જનવાળા...૧
એકે જીવે છે, અને જાણતું પુઠું મહાવળા
હાથે હાથે રહે, અને મહા-દી જનવાળા...૨
જાણે જાણતો પુઠી, જાણી એ જાણવાળા
હાથે હાથે હાથે, અને મહા-દી જનવાળા...૩
એકે જીવે છે, અને એ જીવે જાણવાળા
એકે જીવે જાણે છે, અને મહા-દી જનવાળા...૪
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા...૫
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા...૬
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા...૭
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા...૮
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા...૯
એકે જીવે જાણે છે, એકે જીવે જાણવાળા...૧૦

૧૦૧ વીરનું શાસન.

૧૦૧ વીરનું શાસન, ૧૦૧ વીરનું શાસન.

૧૦૧ વીરનું શાસન.

૧૦૧ વીરનું શાસન.

૧૦૧ વીરનું શાસન.

૧૦૩ વીર પ્રહુનાં આશ્વર્યો.

(રાવ : કંઠે કંઠેવા કંઠેવા, રંગ તેવા તો મેઘવંદા)

- જનમ કુનમાં આવ્યા, ૧૫ સુત્રિય જન્મ પરાયા,
એ તો કેવી અજાણ જેવી વાત છે!—૧
- એ જિન નવરાજ્યા, તવ મેર સિખર કંપાયા...એતો કેવી—૨
- અનલકીય રમતા, દેવો ૧૫ બગથી કરતા...એતો કેવી—૩
- સૌવન વયમાં જામે, વળી રાગપાટ ૧૫ ત્યામે...એતો કેવી—૪
- મટ સર્વ સૌ કાળા, ૧૫ સમદ્રષ્ટિએ ન્યાસ...એતો કેવી—૫
- વીર પ્રહુની વાણી, ૧૫દેવા નવ કોઈએ મહા...એતો કેવી—૬
- સિદ્ધ ક્યા એ એવા, જે સમયે કોઈ ન તેવા...એતો કેવી—૭
- ઔવમે કેવળ લીધું, નવ રાગ યદી એ દીધું...એ તો કેવી—૮
- જનમ પાને પાને, તે વીર પ્રહુને નામે.....એતો કેવી—૯

૧૦૪ ગુરુનું નામ બોલ.

(રાવ : રાધાકિંમ બોલ)

- નામ નિત્ય બોલ, ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ,
હવે મેર બોલ, ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૧
- મહા હી સમરો ગુરુવરને, ૧૫ ૧૫ ધૂન મચાવે મનમે,
જીતન તર બોલ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૨
- સોહન નેહન હીને એ જે નામ નિત્ય બોલે ત જગ્યાએ,
જીતન નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૩
- જનમ નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૪
- જીતન નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૫
- જીતન નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૬
- જીતન નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૭
- જીતન નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૮
- જીતન નવ અજાણ ગુરુનું નામ નિત્ય બોલ—૯

૧૦૬ નેમજ ઊગાળા.

(સત્ર : મારી હુડી સ્વીકારે મહારાજ રે)

તારે રયડો તે પાછો વાગરે, નેમજ ઊગાળા,
મને આ બવ પાર ઉતારરે, નેમજ ઊગાળા.

સાખી—રાજુલ ઉભાં અટારીએ, ભેતાં બનની વાટ;
ત્યાં તો ઉડે છે રંગ ગુલાલ રે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૧

સાખી—જન ભેડી આવીયા, યાદવ નેમ કુમાર;
ત્યાં તો પશુડે માંડપો પોકારરે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૨

સાખી—રમ વાળી પાળા કુર્મા, પહોંચ્યા ગદ ગીરનાર;
નેમે લીધો છે સંકમ બારરે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૩

સાખી—સંકમ લઈ મુક્તે ગયા, પાંચા બવનો પાર;
નેમે તારી છે મજુલ નારરે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૩

સાખી—પન્થ ને નેમકુન ને પન્થ ને નેમકુન ને
વિશ્વ ને નેમકુન ને પન્થ ને નેમકુન ને તારો ૪

૧ ૭ પાછો ર. ન

૧ ૭ ૨

મેટા ઘિપારે તોરણુ ગાથ્યા' લા,

તમે મોહન મમતા ત્યાગી...ઓ પ્રભુ મોરા—૧

આવીને-તોરણે-પાછા કમ જાણે છે !

પાલેથી નારને છેડી કમ જાણે છે !

મુઆ પશુપત્રે કીધો પેઢાર...ઓ પ્રભુ મોરા—૨

પાછા ન જાણે મહેલે પધારે,

માત પિતા જાન્યોનેનાં દીકરાં હસાવે;

મારા જાઈ કેશ જમ જમ જાઈ...ઓ પ્રભુ મોરા—૩

પાછા જરૂં હોય તો' જીરનારે જાણે,

મારીન-મેઈ પછી કમ જાણે

"ચંદ્ર"ની વિનતી સ્વીકારે...ઓ પ્રભુ મોરા—૪

૧૦૮ ધુન લાગી.

(રાગ : તમે થોડા થોડા)

તમે થોડા થોડા (૨)' થોડો વંદાંગી. હો નેમ તમે—

ત્યારા નામની પૂન મને લાગી...હો નેમ—૧

જન લઈ આવીને સ્થાને સિધાવે,

મુજ જેવી અજગરને સ્થાને દુલાવે,

મારા દીકરામાં અતિ આન લાગી હો નેમ—૨

તમે ધીરે ધીરે છટો ને દિલમાં ખટો

તમે આ જાવની પ્રીતિ પાળી ત્યાગી હો નેમ—૩

આપ જવા મોહને આવડી ન જાય નવી

મેની નાજુલને ન જાય નવી

પડી અન્યથા નહીં જાય હો નેમ—૪

ઉંચા ઉંચા પહોળાનાં કેમ દિધાએ,
સુખીપુરીને તો કદ જાણાવે;

જ્યારા અંતરના કુખ જલ જાગી...છે તેમ—૫

જ્યારે કમલની લલિત લહેરાયે,
હી લલનલુપી શીર્ષે જવમાં દેવાયે;

જન્મ જન્મે ધીવ રમણેના રાખી...છે તેમ—૬

૧૦૬ અભોક્ષણ.

(રાત : મધુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા—)

એક વાર જોયો પ્રભુ તેમ, અભોક્ષણ સાળા લીધા છે !
સાળા લીધા છે પ્રભુ સાળા લીધાં છે...એક વાર—૧

સમુદ્ર વિશ્વ કુળ દિવસ પ્રભુ
સીંચડેલી કેમ નંદ...અભોક્ષણ—૨

જ્યારે લલની પ્રીત જલ દૂધી
જન્મે લલિતે તેમ...અભોક્ષણ—૩

જલ ભેડી પ્રભુ જુવતે આવ્યા,
સુધે મુરારીને જાણ...અભોક્ષણ—૪

સમુદ્ર જાગી જલ મોહારે,
જુવતે મુલ્યે રાત...અભોક્ષણ—૫

જન્મે જલ પ્રભુ મુલ્યે રાતે,
જન્મે જલ પ્રભુ મુલ્યે રાતે...અભોક્ષણ—૬

જન્મે જલ પ્રભુ મુલ્યે રાતે,
જન્મે જલ પ્રભુ મુલ્યે રાતે...અભોક્ષણ—૭

જન્મે જલ પ્રભુ મુલ્યે રાતે,
જન્મે જલ પ્રભુ મુલ્યે રાતે...અભોક્ષણ—૮

૧૧૦ નેમ નગીન.

(રાગ : સાહિબો મારો મુલાખનો હોડ)

સાહેબો મારો રાજુલનો કંથ, ભેટી નેમ નગીનની

હિન્દી જોખે નિદાગતી પંથ, વેગા વીતે લગનની—૧

મંડપને દાર નેમ પ્રજુને નિદાગતી

મૃત્યુને મંડે પશુઓ પોસરવાં;

આપો છૂપીત ઘન બચવત, વેગા વીતે લગનની—સા—૨

નેમજી વિચાર કરે નારીને ધરણે,

દિંસાનો બાર બહુ રાજુલને નાચણે;

રથડો પાછો વાળે છે સંત, ભેટી નેમ નગીનની—સા—૩

તોરજુને પાંડેથી પાછા વળે છે,

રાજુલ રમણીનાં દેવાં બળે છે;

મુખને હોડી ન બંધો હો કંથ, વેગા વીતે લગનની—સા—૪

સાખી—નેમ પ્રજુ આત્મા મયા, દિવાં વસતી ઘન,

સંયમ લઈ સહસ્રાવને, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;

'મંદુ' જોષ મારગને પથ, ભેટી નેમ નગીનની—સા—૫

૧૧૧ વંદન.

(રાગ : કાખ લાખ દીવરાની)

મેઠ મેઠ વંદન અમારા સ્વીકારને,

અંતરમાં જીવના એ ચાલ,

વારી જઈ પ્રજુને જોવાન્ણે.....૧

કેવલની અરજ આ દિલમાડી મળને

કેમ કરી દર્શન પમાય...વારી જઈ—૨

અગે અગે એજ હો વિચારણા,
 પ્રવે પગલે આપે એના સંભારણાં
 લાખોના દેયાં દરખાવ...વારી ગઈ—૩

આવો આવો નાથ દર્શન દેખાડ્યો,
 સેવા આપીને સીવપુરમાં પહોંચાડ્યો;
 વિશ્વ સદા દિવ ન્દાવ...વારી ગઈ—૪

૧૧૨ પ્રભુ સદેશ.

(રાત : જન ગુન્દી ચલે પરદેશ)

અજ સુણો સુહં સદેશ પ્રભુ આદેશ,
 સદા સુખકારી, જીવનમેં વૈર્ધ સદાશ.

જન આદત ગીર ગીર આવેગે,
 કર્મનણી મેજ સતાયેગે;
 અજ ગુન્દી હોઈ ઈંદ્રિય જનમેં કોન ગુન્દારા...જીવનમેં—૧

ઉપકારી પ્રભુજા કલન કયે,
 મદાવીર પ્રભુજા ખ્યાન ધયે;
 પ્રભુ નામ સદા સુખધાન, જીવનમેં ખ્યાત...જીવનમેં—૨

સત્તન સ્વામી સીવધાન્યે એ,
 અવિનાશી અંતરગન્યે એ;
 પ્રભુ ચરણ કમલમેં દરજી મહો ગુન્દારા...જીવનમેં—૩
 અજ સુણો—

૧૧૩ માતું યું ?

જે ગાયનમાં પ્રભુ નામ મગ્ધે નહિ, તે ગાયનને માતું યું ।
 આવ વિના મગ્ધિ કરીને, હાથ માંહિ તેા યયતું યું—૧
 જે બીમાં શુદ્ધ ચિજન મગ્ધે નહિ, તે મુંદરણ પર મોહતું યું ।
 સપદ ગુરૂ ગચનની ચેલો, એવા ગુરૂ નમતું યું—૨
 પેદ કરીને અનાજ મગ્ધ પછી, હસમ ખાવું માતું યું ।
 માન વચર સન્માન વચરના, ધ્યાનકમાં જઈ કરતું યું—૩
 નામદની સોખવમાં રહી, અછા વધરે કરતું યું ।
 મેવા કરતાં જેલ મગ્ધે તેા, જહરીથી કરતું યું—૪
 જે મોલીમાં પાખી મગ્ધે નહિ, તેહ મોલીથી કિમત યું ।
 જે બોલીલાલ કુદિયાં સમળે, પત્થર બાંધી વરતું યું—૫

૧૧૪ “કરો હસના કામ.”

(કોહર)

અનજાતાને ગાદરો, કરી ન કરો સ્વામ, ૧
 કરી તજી હઈ માનના, કરો હસના કામ
 શુદ્ધ વર્ત જાનવ નહીં, મેખર નખાં મુલામ, ૨
 નેર કોર નાવડ કો, કરો હસના કામ
 દુષ્કાર ન પૂરી દો, મુલો નહિ હરે મામ, ૩
 કો તજીં હરો પંચ, કરો હસના કામ
 અન અન સનગા લગુ, કરો હસના કામ, ૪
 અન જેલ ન તા ખોલ, કરો હસના કામ
 નાંદન નેવડ નહીં, નેર પંચના પાવ, ૫
 અન હસના કામ, કરો હસના કામ

- પામર આઘા પરહરી, રો હૃદયમાં રામ,
 ધાનપણું છોડી દીઝો, કરો હંસના કામ. ૬
 મુદ્દ બની ખાશે નહીં, હકને તજ હરામ,
 ભુંડે સંસ જગતો નહીં, કરો હંસના કામ. ૭
 અવયુલુને અગગા કરો, મહો સુગુણના આમ,
 પ્રવેશ ન કરો પાપમાં, કરો હંસના કામ. ૮
 આરોગ્ય અમૃત ફોલો, વિમળ કરી વિશ્રામ,
 ધુધપણું, પદથી તળે, કરો હંસના કામ. ૯
 રજતે તજ અજતે જલે, નિત્ય નિરંજન નામ,
 'સંતશિષ્ય' મુખ પામવા, કરો હંસના કામ. ૧૦

૧૧૬ “ધુળધાણી.”

(રાગ-ગાઝલ)

- જ્યવના નાયને લેયા, વિના સહુ ધુળધાણી છે;
 પ્રભુ નિરખ્યા વિના નરતે; ઉભી ચોરાસી ખાણી છે. ૧
 થયું યું મહેલ ખાધેથી, થયું યું જોયું ખાધેથી;
 થયું યું દસ આધ્યાથી, રહી ને જવની ધાણી છે. ૨
 જલે આપ્યાન બહુ કીધાં, ધણાં ગયો રની દીધાં;
 જલે સાજો ધણાં ચુર્યાં, પલોચું તો યઃ પાણી છે. ૩
 વિશેષ્યું કાન્ત ને ઈલાંડ, વળી અપાન, સ્વીત્કર્ણ;
 અનિરકાતું ન્યુ. ઈલાંડ, નકાની દહિ તાણી છે. ૪
 જલે નેત્રે નથી જોતાં, મણી તજ કાચમાં મેહોતા;
 મરણ પર્વત રહે ચોતા, મતિ અમમાં મુગાણી છે. ૫

મારું મારું કરીને મન મેળવ્યું છે, તેમાં તારું. નથી તત્ત્વમય
 મુખ સ્વપ્ના જેવું સંસારનું છે. તેને જાતાં ન આવે વાર મ
 મારે સેવજે તું સાચા સત્ત્વે છે, તારા દ્યોતે ત્રિવિધતા તારા
 મતિ મોહા પ્રગટા આશરે છે, બન્ને પૂર્વ જનમનાં પાપ મ
 મેં સમજીને જાજ જનવાનને છે, મુખમારી સદા રહ રમ,
 'દેવાનંક' નો પાલિ દુષ્ણ પ્રજો છે, મન વંદીત પૂરજી મામ મ

૧૨૧ "શૂલી મથો."

(કીર્તન-ધ્યાન)

તાન મનમાં જાણે છે મારું નથી છે,
 મંદ નિશ્ચય કંઈ નિત્યાર, તેમાં શૂલી મથે જનવાનને છે.
 જા હાલ નામીને પજા તારા છે, ખેતી પાલી પેલીને જનવાર છે.
 નેલી મલિ જરૂરનાં ને પાલિયાં છે, મુખ હાથ પુષા તારી સેવા છે.
 વડી તરિયાને વત મનુલીઓ છે, મલિ આગલ આસાં મેળ છે.
 પાક જોડે જનમનાં આવી મળ્યાં છે, તારી મલિ મલિન વડ મલ છે.
 'દેવાનંક' ના પાંચાને ઊભરી વસે છે, વડે મેળવ વડે પડે છે દંડ છે.

૧૨૨ "ન્ય કોપરો." "

(નંદક)

જોને દુષ્ણ જોને દુષ્ણ, તન ન્ય કોપરો પાંચા !
 જાણે જાણે જાણે જાણે, જાણે ન્ય કોપરો પાંચા !
 જાણે જાણે જાણે જાણે, જાણે જાણે જાણે જાણે,
 જાણે જાણે જાણે જાણે, જાણે જાણે જાણે જાણે

એને જાણતે રાત્રી, મહો સુષના અને ધારી
 હો વેળી હો સાધી, નનેરા ના યરો વા'લા !
 એના હો ના નહેરો, સ્વાગુ દુનુલિ ધોરો
 એને તે આપના ઠેરુ, સુકુદિ આપશે વા'લા !

૧૨૩ " ખોડો ખોડો. "

(રાગ-સૈસ્વી)

હે ખોડો (ર) ખોડો સ્વા મય! મંજવ મલિ ખોડો ટેક
 નન અવિ વેરે વયઅં (ર) દારે ઉંચો સિયુ બોલો સ્વા...
 ને રહું ને બ્યોવ પ્રાસ્યો (ર) સિયુને ઉરમાં સ્વા સ્વા...સ્વા
 ને રહું વય રહ્યો નિરંવર (ર) સિયુ સહ પ્રેમે ખોડો...સ્વા
 ને રહું આપ્યો ખાલક (ર) પ્રેમ અનોરસ દોરો...સ્વા

૧૨૪ " તારા ગુના. "

(વસંત તિલકા)

તારા ગુના પ્રભુ! એને અધિકા ક્યો છે,
 મૂલો વણા નિધિ બંધા હવે ક્યાં છે,
 સ્વાધોષ રહ્યો હિત બહુ ધનનાં હવે છે,
 ભર્યાં છતાં નન એ સદા ક્યો છે ૧

તેણે મહો! નિત્ય મેં બહુ વર હઈને
 મેં હાં હાં અવનત હુમ અધે રહ્યો
 હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં
 હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં

મે સર્વ પાપ કર, દેવ ! દયા કરીને,
 મૂંઠે ભરેલ ગુજરીલ ચિત્તુ મળીને
 પાનુ દયા પરમોંવ ! પને પડીને,
 માનુ યમા ફરી ફરી હારે રડીને ૩

૧૨૫ “ ડોળુ ઉમારે ? ”

(રાગ-ભાવીપાર-ચિતાક)

પ્રભુ ડોળુ રિનુ ડોળુ ઉમારે ! દેનુ પચ પચ હારે રે !
 મેલ પાનમાં લળી ધોરે, ચપલા મુખ ચમકારે દે
 મળો ॥ ૩ ॥ યાવ ક્યામ, દેવ મુખમાં મારે રે...પ્રભુ
 રૂંચિત મંદા ઉજા નામ, તાવ વલે ચોપારે રે;
 ધોરે ગુમાન યાવ ક્યા પજુ, હોતે તાવ કીમારે રે...પ્રભુ
 મહાકાવરોંકે મળજા પજુ, કલ્યા ખદર બારે રે,
 નર્મિક રિનુ મે મારી જતાવ ! બહા હારે હારે રે...પ્રભુ
 અંત મનુ ! તુ ગુમાન જમારે, નર્મિક તુજ જમારે રે
 કાળાવંતે જન તાવ 'ભાવ' આ, પ્રભુ ! તારે આપારે રે...પ્રભુ
 ખમરમંદે

૧૨૬ આજન મંદીરમાં.

(રાગ-ભાવીપાર-ચિતાક)

મહાકાવર મહા ક્યા આજ, મંદીરમાં આજન નર્મિક
 જાળમાં રિનુ મે મારી જતાવ ! બહા હારે હારે રે...પ્રભુ
 અંત મનુ ! તુ ગુમાન જમારે, નર્મિક તુજ જમારે રે...પ્રભુ
 કાળાવંતે જન તાવ 'ભાવ' આ, પ્રભુ ! તારે આપારે રે...પ્રભુ

હોયું રૂપ સુધારા, દેવો રહે સદુ ન્યાય,
 પ્રેમુછ અમુચ એ પ્રેમયોગે...સદુના—મહાવીરો
 મંદા રૂપે મોટાં છી ન યજ્ઞે મોટાં
 વિનુછ ધન્ય એ ધમવ...સદુના—મહાવીરો
 સૌ રૂપ કુરી જાણે, અમુત ના અંતર જાણે,
 એવી જાણના જાણવ...સદુના—મહાવીરો
 જનસંખ્યા રૂપે પ્રેમિ, સર્વ જનની સુ રૂપે નિમિ,
 પ્રેમુછ એવી સર્વ જાણે...સદુના—મહાવીરો
 રૂપ સુધારે જોડે, ના જનસંખ્યા જોડે,
 રૂપ એવે અધિક જાણે...સદુના—મહાવીરો

૧૨૬ ચંદી તોડાને.

ચંદી તોડાને જાણી જાણી પ્રેમુછ જાણી જાણી રૂપે
 જો જાણે પ્રેમુછ જાણી જાણી પ્રેમુછ જાણી જાણી રૂપે
 રૂપે જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે...ચંદી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 રૂપે જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 રૂપે જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે...ચંદી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 રૂપે જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે...ચંદી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 રૂપે જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી રૂપે...ચંદી

૧૨૭-શિવપદ-લેવાને.

(ગંગ-માંછીમાં હોડી દહાડાર)

જવલમાં હોડી દહાર શીવપદ લેવાને

મારે ભવુ છે પેલે પાર, મોક્ષપદ લેવાને

આં કાંઈ દેવલોક પેલે કાંઈ અલોક-

વચમાં બિરાજે સિદ્ધ-રાજ...શીવ-મારે

તારી તે હોડીએ સમકીત નમ્રદુ,

તેની સાથે ઘણક બંધાર...શીવ-મારે

સેના એકુમી રૂપા એકુમી,

એકુમી સન સંસાર...શીવ-મારે

સામાયક કમી ને પૌરુષ કમી,

લેવુમી સવમ ભાર...શીવ-મારે

તપસ્યા કમી યજ્ઞ પાત્રુમી,

લેવુમી અમરતાન...શીવ-મારે

નિસલા દેવીના કુવર સત્રુણ,

મહાવીર ઉતારે પેલે પાર...શીવ-મારે

૧૨૮ ભગ મુસાફીર.

ભગ મુસાફીર બહુનિયામાં જવન મોલા ખાવ,

ત.કે જવન મોલા ખાવ

બહુનિયા નેપા તુલિ પડના, જવન મ-ભુ નીટ ભવ

મ-ભુ જવન મોલા ખાવ

નેપા તરફ જવન મોલા ખાવ, જવન મ-ભુ નીટ ભવ

જવન મોલા ખાવ

બાળપણું તે ખેલકે ખેલું, યુવાનીમાં નીંદ જરૂર ચોપું;
 આખર તું પસ્તાય મુસારીર જીવન જોલા ખાપ તારું.
 અક્ષિમાને તું અંધ બન્યો છું, ચેત ચેત હવે ચેત;
 મુસારીર જીવન જોલા ખાપ.
 મિત્ર લગાડે પ્રભુ ચરણમે, જ્યોતિમે જ્યોતિ નીલ મળ્ય;
 મુસારીર જીવન જોલા ખાપ, તારું જીવન જોલા ખાપ.

૧૨૯ જિન દર્શનની દુષ્કરતા.

(રામ :- મહોબતમાં તારી દિલસર-ગુલુમુંદરી)

જીવનમાં તારૂં દરિયન, થાવું છે ધણું દુષ્કર,
 મિથ્યાત્વમાં મુંઝાયો, સમ્યક્ત્વ થવું દુષ્કર;
 ત્રિકાળજ્ઞાની જિનજી, સદ્બુદ્ધિ અમને આપો,
 આ સત્યપંથ ચાતા, એ પંથ મળવો દુષ્કર—જીવનમાં ૧
 નાવિક થઈને અમને, ઉતારો પાર કિનારો,
 તારા વિના આ સંસાર, તરવો ધણો છે દુષ્કર—જીવન ૨
 ભાવું ભાવના હું તારી, એક ગુજ આશરો છે,
 ‘ઉમંગ’ લખિય તાવું ફરી, સ્થાવો મળવો દુષ્કર—જીવન ૩

૧૩૦ જિણુંદ ભક્તિ.

(રામ :- વનવાન જીવન માણે છે)

જે ભક્તિ જિનવર માણે છે, તે સત્ય જીવન માણે છે.
 ભક્તિ વિણ જોએ તાણે છે, વળે જોનામાને ધણે છે—૨૩
 સાચું જીવન છે ભક્તિ મહી, સાચા વાની સિદ્ધાંતે ૨૪
 વ્યર્થ જીવન વિતાવે નહીં, તે સત્ય જીવન માણે છે—૧

કમળી દો યા કુંભાર દો, રાજ દો મહારાજ દો,
 વણીક દો યા ધાજીજી દો, પણ જહિ એ છી જાહે કે—
 મન નથી જેનું મમતમાં, તે સમય વિતાવે ના તફલતમાં
 નીરખે છે અંતર પટમાં, તે સાચું છી જાહે કે—
 મધુ જહિમાં જે રાવે છે, તેની મોહની સેના નાવે છે,
 સંત સેવક સત્ય જાપે છે, તે સાચું છી જાહે કે—૪

૧૩૧ ગુમાનીઓને ઉપદેશ.

હારે મોં ક્યા ગુમાન કરના, કર્યો કા જ્યાજ દો,
 મિદી ખાના મિદી પીના, મિદી કરના ફોડ,
 મિદી સે મિદી મિથ ગઢ તો ઉપર ચલે સન સોગ;
 દાતા સુનલે મેરે, લાગા એક દિન પવનસે ઉડાવના...દલ
 મિદીયાં સુન સુન મહેલ જાવા, મુખ કહે પર મેરા,
 આપેમા જમણ લેવા, છવા નહિ પર મેરા તેરા...દલ
 દોડી દોડી કર મહેલ જાવા, રૂપીયા લાખ કરોડ,
 માલિક પરસે મિદી ઉતારી, ચલોને માયા ઓડ...દલ
 કોન મિલેમા મનઝા મોદી, કોન મિલેમા દણ,
 અતરે મોઝા રૂઢ ગયા નો, કોન મીલેમા દણ...દલ
 દોડી દોડી કર માયા દોડી, લોડી જનીન લગડી,
 ટૈની મિલના દુનન મન મન ટૈની કિસકો મિલની દલ
 માન પાંદો ના મોડો ૧૬૦ માન ના ખાસ,
 કોન મિલના નુસ મોડો ૫૬૦ માન ના અ.ગુ દોડી
 કોન મિલના નુસ મોડો ૧૦૦ માન ના અ.ગુ
 નોડી પાંદો માન ના અ.ગુ ૧૦૦ માન ના અ.ગુ

હાલ જલે જોસે લક્ષ્મી કી મૂલી, બાલ જલે જોસે ધાસ,
કંચન ચૂરીખી કાયા જલે, કોઈ સગો ન આવે પાસ...દાતા
માતા રૂવે આસો માસો, બેની રૂવે બાર માસ,
ધર કી ત્રિયા દિન દિન રૂવે, ધરસે નિકલે બહાર...દાતા
કબીર કહે સુન મેરે સાધુ, જૂડી છે સખ માયા,
કુછ પ્યાન ધરો કુછ કામ કરો, તો પવિત્ર હોગી કાયા...દાતા
કબીર કી માને કબીરા જન્મ્યા, કબી ન પાયા સુખ,
યમે યમે કબીરા લટક્યા, પાને પાને દુઃખ;
દાતા મુનસે મેરે લાલા, એક દિન પવનસે ઉડ ગયા...દાતા

૧૩૨ જીવન ઉપદેશ.

(રાગ :-ચૈત તો તને ચેતાવું)

ચેતે તો ચેતાવું તને રે, ચેતી જાને
સુખગાની કાંખી યારો, કાયા તારી કાંખી જાશે,
મનની મનમાં રહી જાશે રે, ચેતી જાને...ચેતે તો
ઘણગીરી જુલો જાશે, અંગે તુ અપંગ યારો,
દુનિયા સૌ ખાવા ધારો રે, ચેતી જાને...ચેતે તો
આંખેથી પાણીના વહેશે, નાકે લીટી નીકળશે,
પોઝીશનમાં પંચર પડશે, ચેતી જાને...ચેતે તો
હડો હડો સોંઝે કરશે, ક્યારે આવુ સાલ ટળશે,
ડેલીએ ખાટલો ટળશે, ચેતી જાને...ચેતે તો
ધક્કાના ધક્કા પડશે, કુતરો ને ને ને,
ચોગાલીના કોળા કોળા રે, ચેતી જાને...ચેતે તો
"પુનિત" કંઈ પ્રભુ ને ને ને ને ને,
હજુ તારા હાથે નાચે ને ને ને ને ને, ચેતી જાને

મારે દિશાએ આગની જ્વાળાએ કળકળી,
 ચિંતાની ચિનતારીએ ચિત્તમાં ચમકવી,
 સતોષ અને શક્તિ મુઠ્ઠા દીધા કરવાપ્રશ્ન ૧
 માનવી તો માનવીને ખાવાને પસંદો,
 શેતાન બની જ્ઞાન બૂટી જલિથી દસલો,
 વિવેકની લે જ્યેષ્ઠિ આપી કર્તવ્ય કરવાપ્રશ્ન ૨
 મોહ મત્સિ પી જુઓ જાઈ જાઝને,
 વિચારી દીધી સ્વાર્થથી સાચી સચાઈને
 આઘાતો આપી નાવ લે કવ સિંહને વરવા.....પ્રશ્ન ૩
 અભિમાનથી જૂથ ગુસ્સો ધર્મ મરનિ,
 ક્ષમા કરાવી ધર્મમાં કરે અધર્મનિ;
 સમતા તણે દાંતો પંથ દિવસૂ વરવાપ્રશ્ન ૪

—શિવજીભાઈ મહાવાગ્દા

૧૩૭ મહાવીર મહુ વિના બધું નકામું છે.

(યત - બોલમા, બોલમા)

બોલમા બોલમા બોલમા રે, મહાવીર વિના બીજું બોલ મા
 અમૃત રહ્યો સ્વાદ મેલીને, ઝેરનો ખાલો બોલ મા રે...મહાવીર
 મહાવીર નામથી દૂર સ્તીર લો, મારે તને જમરાધ રે ...મહાવીર
 વિષ વિઠાગેમા અધ જાળિને, ચર્મ ને મેઘમાં રે...મહાવીર
 ક્ષણિક સુખમ ચિન્તન દવન મારે ...મહાવીર
 નિત્ય દાનન સુરે નરે
 પન રે...
 સન મેરે...

ચારે દિશાએ આગની જ્વાળાઓ ઝળકાતી,
 ચિંતાની ચિનચારીઓ ચિત્તકાંઠાં ચમકાતી,
 સતોષ અને શાંતિ સુધા દીધા કરવા ... પ્રશ્ન ૧
 માનવી તે માનવીને ખાવાને ધસતો,
 શેતાન બની જ્ઞાન જૂઠી મિત્રિથી દસતો,
 વિવેકની તે જ્યોતિ આપી કર્તવ્ય કરવા ... પ્રશ્ન ૨
 મોઢ મદિરા પી જુઝ્યો જાઝ જાઝને,
 વિચારી દીધી સ્વાર્થથી સાચી સમાઈને
 આઘાતી આપી નાવ તે જાવ સિંધુને લગવા ... પ્રશ્ન ૩
 અભિમાનથી જૂઝ્યા ગુરૂઓ પર્મ મર્મને,
 ક્રમા કરાવી પર્મમાં કરે અપર્મને,
 સમતા તણે દર્શાવે પંથ સિવવધૂ વરવા ... પ્રશ્ન ૪

—શિવજીભાઈ મહારાજા

૧૩૭ મહાવીર પ્રભુ વિના બધું નકામું છે.

(રાત —ભોજનમાં, બોજનમાં)

બોલમાં બોલમાં બોલમાં રે, મહાવીર વિના બીજું બોલ મા
 અમૃત રસનો સ્વાદ મેલીને, કેનો ખાશે બોલ મા રે...મહાવીર
 મહાવીર નામથી હૃદ રંદીલ તે, મારશે તને પમરાજ રે ...મહાવીર
 વિવેક વિકારોમાં અધે જીતીને, ચર્મ ફેરી નુ બોજનમાં રે...મહાવીર
 ક્ષુદ્ધિ સુખમાં અવિષ્કારીને, ટપન માવામાં રોજ મા રે ...મહાવીર
 નિત્ય સાચત સુખ મેળવવા, રિશ્ત મા મોઝપુરી દોઝમાં રે...મહાવીર
 પદ દોલતનાં જાન જુઝીને, મહાવીર રાતે રોજ મા રે ..મહાવીર
 સંત સેવક પ્રભુ પીને જાણી, ટપન બને કિન્નેવમાં રે...મહાવીર

૧૨૮ વીર પ્રત્યે વિશ્વાસ.

(ગદ્ય :- બ્રાહ્મ મારી નજીરીન મેલ મારું)

ભાઈ મહારા મનસો પોરે પાતું	ભા. ૧૨૦
મે પા પોપાઈ મોર્ત મહારીને જીવતા	
જુગલ મપલ ફોર નામે વિશ્વાસ.	
ભાઈનું કામ પાતું મેલ મારું	ભા. ૧૨૧
મપો ભાઈનું કામ, ઉપાદા મેલ મારું,	
વિશ્વાસ મારી મારી વિશ્વાસ	ભા. ૧૨૨
ફાલ મેલ મારી કામનો સમ મારું,	
મામ મારી મેલ મારી મારી મેલ મારું,	
ભા. મારી મેલ મારી, મારી મારી મારી	ભા. ૧૨૩

સંસ્કૃત-સંસ્કૃત

૧૨૯ મંત્રુ કુલ.

(ગદ્ય :- બ્રાહ્મ મારી નજીરીન મેલ મારું)

માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૨૪
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૨૫
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૨૬
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૨૭
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૨૮
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૨૯
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૩૦
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૩૧
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૩૨
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૩૩
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૩૪
માર્ગ મારી મેલ મારી મારી મારી	મા. ૧૩૫

નીચું ધાકીને હાથને બેઠા, છૂપ જગુની માટ,
 દોલ સાધુ ત્યાં મુલુએ વાળી, મોર્ન જેમીને પાટ
 ધીખામણ આટલી આપુ,
 લેતો ના હાથમાં જાણુ .

થોડું થોડું તુ ધીખજો જવા, સાધુ સતોની પાસ,
 આડે દાંડ અપાસરા માફે, સુવાનુ રાખજો ખાસ,
 નિચેતે સુર્ષ રહેવાસે,
 કમ્યા ના દુખગી ચાસે...

કદાન્મદાકા ખાઈય ના બેઠા, સાથવજો દિન આડ,
 નાટક-સિનેમા જોવા જવો ના, વાજજો એવી માડ;
 હોટલ ફેરી વારે ન જાજો,
 દીવા પેશાં રોજ તું ખાજો...

નથી માઠીની ચાંદમાં નાહું, દાન દેવાને કાંઈ,
 નવમર મંત્રનું ખાન ધરીને, ફેસી માગા આંઈ;
 દેશે જ્યારે નાથ એ મારો,
 તે કિ વારો આવશે વારો...

ચહેરવાળાનું દુ.ખ છે એવું, જાપ - બેટો છુદા જાવ,
 જાપ મુજે વખાણુ સાધુનું, બેટો જાપણમાં જાવ;
 વાણું મન રાખજો ખીલે,
 જાજો વાસ જાપના ચીલે...

લખીતર તારી ચંકડી માંનાં, તુ વાંચજો કાકી જુવાર,
 થોડું લખાન્યુ હોતથી કરજો, નહિતર ચલે જુવાર,
 જાપવા જેને દોલ છે સાંગ,
 ના ને કડ પ્રેમ કુવાર

૧૫૦ કરીયે કોડા પ્રણામ.

ગુડી ગુડી એક કરવાન, કરીયે કોડા પ્રણામ;
 ગુડી ગુડી મારા પ્રણ, કરીયે કોડા પ્રણામ...૧
 તમ વનાઈ નિચરિત ખાર, ઉતરવાનુ એકજ ખાર;
 ગુડી ગુડી એક ગુણ ગાન, કરીયે કોડા પ્રણામ...૨
 જગા જાગેના સંદટ કાપે, જ્ઞાન વિનુતિ પટમાં સ્થાપે;
 સંદટ સમરે કરાપે જાન, કરીયે કોડા પ્રણામ...૩
 મંદન નિતને કેમ મનાયું, એક કરાવનાં ગુણગું;
 પન ૧૧ પટમાં તાર જ્ઞાન, કરીયે કોડા પ્રણામ...૪
 જંગલ મેદારી સિવ નુજવાલી, અવર અમરપાને અવિનાશી;
 ગુડી ગુડી છવનમાં તાન, કરીયે કોડા પ્રણામ...૫
 સંસારમાં સૌ છે દુઃખાપાર, તારા પેલુ નહિ દેવ પદાર;
 કહીયે ગુણ જગા જાગવાન, કરીયે કોડા પ્રણામ...૬
 તિનકડે કાગડુજી ગામો, સુઝ સુરમાં રહિતી નુજ ગામો;
 હિર ગુણના પને પ્રણુ વિનાશ કરીયે કોડા પ્રણામ...૭
 'કાશીનું મુનિ' જાગેના પાને ઉડે દુઃખના પાને નરને;
 ... કરીયે કોડા પ્રણામ કરીયે કોડા પ્રણામ...૮

૧૫૧ મુજુ પરીના ગુણન.

૧૫૨ કરીયે કોડા પ્રણામ ૧૫૩

રજની રૂડી દીસે છે રૂપાળી, ચેત સુદિ તેજસ રડીયાળી
જનમ્યા ઉચોત કરનારા— ઓ०

મળી એસાં સુરપતિ આવે, વળી હંદાણીએ ગીત ગાવે
મેરુ પવતિ સહ જનનારા— ઓ०

જાળ વચમાં પીરતા બતાવી, સત્વ માર્ગ જ્યતને ધરાવી
કર્મ માધીને મોડો જનારા— ઓ०

જેવા પીરને જાણે જો નરનારી, તેની કીર્તિ પ્રસરે જનનારી,
સંત રોષક ગુણ ગાનારા— ઓ०

પ્રાણ ગુરુ અરજમાં બાધ, વીર જવંતી ઉજળીએ ગાઈ
જામે નગરમાં રહેનારા— ઓ०

—૦૦૦—

૧૫૨ બાણ સુદી છે.

(રાગ : તમે જાણે બહારીયા જાગવાનું)

મનનાં કાને કરે જાગવાનું, બાણ સુદી છે;
જનમાં જાણે લાગી આજુ, બાણ સુદી છે. મનના—

મારજનજી સત દિ મળ્યો છે તને,

હવે હરિને ડોનક મુખાં કાળે

જિહ્વા તારૂં કોં જાગવાનું, બાણ સુદી છે. મનના—

જ્યાં જનપી મોં ત્યારેનાં જે જેથી,

માનનાં રૂચારી તને જાણે લો જેથી,

જ્યાં જાણે તે જો જાગવાનું, બાણ સુદી છે મનના—

સતત દુઃખ કે દુઃખા નજી જાણે,

હવે જાણે જાગવાનું જાણે જાણે

હવે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

જુડું જન્મત ને જુડો સંસાર છે,
જુડાં એરાણુ ઉપર માધતો માર છે;
તેનું મધારે થો વને જાન, બાજુ જુડી છે...મનવા—૪
માથે ઠાગ રહો પ્રજાવારી કરી,
પાપ કરતાં તું રહેજો મનથી ઝી;
“જયંત મુનિ” કહે કર જાન, બાજુ જુડી છે...મનવા—૬

—o—o—o—

૧૫૩ પ્રભુનું ભજન કરો લે.

(રાત : ભજનમાં ભજ પડ્યા મારા બાહ.)

પ્રભુનું ભજન કરો લે કાઈ, પડ્યા પડી મને નવસા...રે.
આંધે પદોર તું કરે અધ્યમજી, પડી એ નવરત્ન ગદિ.
પેલ કરેડુ પડી રહેવાનુ, અપાનું મિલવા જઈ...પ્રભુનું—૧
પરને કાળે પોતે પદોરે, તારું કડું કાંઈ નહિ.
કારા મરવા તે જ્યાં કલ્યાણ કરે રહેલે જઈ...પ્રભુનું—૨
મારા મારા કલો દસામે, તને તો અજ્ઞાત નહિ.
રાત કિંવલ તું રહો અપાનું, એમ રહેલું નહિ...પ્રભુનું—૩
કેવળ જાણે એક જાણે, એકે પાણે નહિ.
પ્રભુ ભજન તો, કાલ ન જાણે જાણે પોતે નહિ...પ્રભુનું—૪
પેલ કાળે જાણે કાળે, એકે પાણે નહિ.
મારા મારા કલો કલ્યાણ કરે રહેલે જઈ...પ્રભુનું—૫
મારા મારા કલો કલ્યાણ કરે રહેલે જઈ...પ્રભુનું—૬

૧૫૪ શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્મરણ.

દેવ દયુકે નામ, શાંતિ પ્રભુ શાંતિ શાંતિ મોક્ષોઃ
 નાનુ નાનુકે નામ, શાંતિ પ્રભુ શાંતિ શાંતિ મોક્ષોઃ
 દેવામાં ગ્દી જાને હામ " "
 અનુભા થામે આગમ " "
 નામ છે નાનુ ને મદિમા છે મોક્ષો, શાંતો હાઈ છે તમામ-શાંતિ
 મોક્ષ નવ ભૂટે ને ગભ નવ દે, મુક્ત સચિત એ નામ-શાંતિ
 જંમ ખગ્દે નેમ થાયે સલાહુ, અતે આપે મોક્ષનું ધામ-શાંતિ
 હામ નવ ખેમે ને હાહ નવ જાને, એવુ પ્રભુજનું નામ-શાંતિ

૧૫૫ હવાતમાને સંબોધન.

જન મુસાફરિ અર દેવાનાં, હવન મેલા ખાવ તારું—જન
 જોડી ન મોહ જાણ, મુસાફરિ હવન મેલા ખાવ તારું—જન
 પર્મ કમલો નર્મ ન જાણો, માયા ખાતો ખૂબ વખાણોઃ
 જોડી ન જુજી વખાણ, મુસાફરિ હવન મેલા ખાવ તારું—જન
 નાહ ફાંધે નહિંતે નાહી, એનાં હવન નેપા નહાઈ
 જાજીવી પાર વખાણ, મુસાફરિ હવન મેલા ખાવ તારું—જન
 હવનમાં દેવા જાહે થાજે દૂધ કીણવ ન હાંદે
 એક નહીં સર્વ મુસાફરિ હવન મેલા ખાવ તારું—જન

૧૫૬ તન પિંગર

(૧-નાથમેલી નવજા કાગળ)

૨૫૬, તન પિંગર તંદ ૨૬ નવે રૂઢી ભા પલ્લવ - ૨૬
 ૬ ૧૭ ૧૭ ૬-૧૭ ૧ ૭૭ ૧૭ ૧૭
 ૨૫૬ ૧ ૨૫૬ ૧ ૨૫૬ ૧ ૨૫૬ ૧

રંગ ફરિ મર મૃતિ દુર્ગા, નર્ક સમાન નારંગ
 હું તેરે કંચનમય માને, આવડું શું અધારું....પોપટ૦ ૨
 મીઠા ભેણા એવું આ પક્ષુ, નારે કેવળ ન્યારું;
 તર્ક પ્રકારે સ્વાચ્છ તે પક્ષુ, પગમાં છે પડનારું....પોપટ૦ ૩
 સંસ્કાર વિચાર કરે તે, જવસાવતું બારું;
 ક્યેવ હરિ કીરિયર તેણે, સમય સમય સંભારું....પોપટ૦ ૪

૧૫૭ ચામખો

પ્રસૂત્યા કંઈ લે ને શીરદાર, આ તે સ્વપ્નું છે સંચાર. ૧૬૦
 કોમી મેળી ને અગળ અધ્યા, ચોખ તણે નહિં પાર
 જ્યારે તે માલ્યા ગયા, તેનાં મોખ્યાં રહ્યાં છે બાર....પ્રા૦ ૧
 ઉપર પૂર્યાં ફરે ને, હૈં શ્રીફળ ચાર
 રીક ક્ષી એને ઘાડીમાં બાલ્યો, પછી પુકે પડે પોકાર....પ્રા૦ ૨
 ક્યેવ લગાઈ વિના મલો નહિં, અને કરતો દુતર હમર
 ખેંચ ખેંચીને બાગસો સેમ, થોડું ચાને હુવાર....પ્રા૦ ૩
 સ્મરને જઈને મેઠ ખાડી, ને ઉપર કાઢતો બાર
 અગ્નિ મૂકીને અગયા રહે, પછી અગ્નિ કરે અંચાર....પ્રા૦ ૪
 સ્નાન કરવા સૌ ચાલીયાં, મળી સમયાં નર ને નાર
 લોભે ભગત કહે સ્ત્રી સ્ત્રી રોકીને, વગલી મૂક્યો વિચાર....પ્રા૦ ૫

૧૫૮ ઉદારક વીર.

(સમ-સનકી નામ ન યાહે હાં)

વીર પ્રહુ અને ઉદારો, હાં! હાં! મને આરો લારો
 હાં! મને હું કિયારો. હાં! હાં! મને આરો લારો
 ... ૧૫૮ ઉદારક વીર. ૧૬૦

જિનગુણ માર્ગને મુક્તિપદ પામશું, પ્રભુ તારો એક સદાશે...હાં મને
 ભવભય કાપીને મુક્તિપદ પામવા, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સખ ઉચ્ચારે...હાં મને
 સેવક અરજ કરે મુક્તિ મને આપજો, ભક્તિમાર્ગ દ્વારે પારે...હાં મને

૧૫૬ મહાવીર પ્રભુનું પારખું.

મહાવીર પ્રભુજી જૂંસે પારણે રે લોલ
 એક સોદાગ્રી યમન ચાંદણે રે લોલ, બીજો સોદાગ્રી મહાવીર ભે.મં.૧
 ચપો ખીમેલ છુલ્લ વાડીમાં રે લોલ, હલ્લે ખીમેલ મહાવીર ભે.મં.૨
 આંગણે ઉભલ મારે સૂનિ રે લોલ, અંતરે ઉભલ મહાવીર ભે.મં.૩
 રાજ તો ખિરાજો મારે મરિરે રે લોલ, પારણે ખિરાજો મહાવીર ભે.મં.૪
 એક તો આનંદ મારે પારણે રે લોલ, અંતરે આનંદ મહાવીર ભે.મં.૫
 પ્રીતે જૂંધાવે માતા વીરને રે લોલ, પારણે જૂંધે છે મહાવીર ભે.મં.૬

૧૬૦ જ્યવંતા પ્રભુ વીર !

(રાજ-માફ ગુણવંતી ગુજરાત અમારી)

જ્યવંતા પ્રભુ વીર, અમારા જ્યવંતા પ્રભુ વીર
 સાસનનાથકે વીર, અમારા જ્યવંતા પ્રભુ વીર ૨૬
 શાસ્ત્ર સરોવર સરસ આપનું, તત્ત્વ રસે ભરપૂર
 તેમાં ન્દાતાં તરતાં નિત્યે, મુદ્ધ થાયે અમ ઉર...અમારાં ૧
 સાત્ત્વિક ભાવે જોડ પ્રકારનું, વાસ્તવિક તત્ત્વ સ્વરૂપ,
 આસ્તિકતામાં રમીએ તેથી, આનંદ થાય અનુપ. અમારાં ૨
 આપ વિકાસ વિચાર જમિએ, ઉછાપી કંઈપણ અનુર,
 રસભર તેનાં ફળ આપીને, સ્તીમું આપ હનુર ..અમારાં ૩
 આપ પ્રકાશિત જ્ઞાન જગીએ, ખીસ્વા છે જદુ દેવ,
 મુગધી વાણીની સગસ લહેલી, અમે છીએ મરુચ્છ...અમારાં ૪

નામ આપનું નિચ્છિન પ્યારું, રમી રહ્યું અમ ઉર
તેની ખાતર પ્રાણ અર્પવા, અમને છે મંજૂ...અમારાં ૫
માર્ગ બતાવવા અમ ઉપર ને, ક્યો મહા ઉપકાર;
અર્પણ કરીએ સર્વ તથાપિ, થાય ન પ્રત્યુપકાર...અમારાં ૬
ચરણ આપનાં ચરણ અમારે, જન્મ મરણ ભય દૂર
લોભી ચાતક રત્નચંદ્ર, તુમ દર્શન આવૂર...અમારાં ૭

૧૬૧ ચિનમારી.

(રામ-ભૈરવી)

એકજ દે ચિનમારી, મહાનથ ! એકજ દે ચિનમારી—૨૬.
ચક્રમક લોકું ધસતાં ધસતાં, ખરની છંદગી સારી;
જામગરીમાં તણખો ન પડ્યો, ન ફળી મહેનત મારી—મહાનથ ! ૧
ચાંદો સગમો, સુરજ સગમો, સગમી આજ અટારી;
ના સગમી એક સગમી મારી, વાત વિપદની ભારી—મહાનથ ! ૨
કંડીમાં મુજ કાયા ધધરે, ખુટી ધીરજ મારી;
વિશ્વાનથ ! હું અધિક ન માયું, માયું એક ચિનમારી—મહાનથ ! ૩

૧૬૨ શાંતિનાથ સ્તવન.

શાંતિ ત્રિષ્ટંદ જપતે અપ, બીલા લહેર કશવે;
મુજ ધર મંચલાચાર, મારો મન દરખાવે .. ૨૬.
ઉડી પ્રજાતે જિનવર દેવ જપતે જો મન કાવે;
જપતે હો આનંદ દોષ, વ્યો અત્રત ગ્ન પાવે—શાંતિ ૧
નાન મરેવન જિનવન નમ જિનવન કમલ કુશાવે
અત્ર નમકે મહક મુજ નમ જનન મુજ—શાંતિ ૨
નાન નાનુ મન નમન નાન નાન નાન નાન—શાંતિ ૩

ચર્ચિત જિજ્ઞાસુ ધર ખ્યાન, સિવપુર નયઃ સિધારે
અનલ સુખોંકી લંકેર, જ્યોતિ ૩૫ મુદાવે—શ્લોક ૪
૨૨ કાકિનમે જિનવર જાપ, જાપ મમલ હો જાવે
હામનમર ઘાસીલાજ, દીવાલી દિન માવે—શ્લોક ૫

૧૬૩ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

(સમ-કાનુરો શું જાણે મારી ખીત)

જરી સાનુ જુએા શ્રી મહાવીર, હો ત્રિલોકના જાણ...જરી
નરક મતિનુ કુખ નાથ નિચાગે, જમજા ત્યાં લાણે ચીરે ચીર
ચીરે ૪૨૨૨ ૨૨૨ ૨૨૨
૫૫ ૫ ખીતો જાણ અમને ન આપે, પાપીયા મારે છે તાજી તીર
તાજી તરરર ૨૨૨ ૨૨૨
જાણ જિજ્ઞાસુ હો આર જોડાઓ, કાંઈ કુખીં કીર
કાંઈ ૪૨૨૨ ૨૨૨ ૨૨૨
મળન અનલ જાણ વાંકિ જાણ જુ' મળ, કિયર શું અરછ અમીર
અરછ અરછ ૨૨૨ ૨૨૨
કેવળ પાની પાની અતનનની પ્રવૃત્ત, પાનીયા હો સિદ્ધ સિદ્ધને સીર
કાંઈનાં ૪૨૨૨ ૨૨૨ ૨૨૨
મહાવીર નાથ ત્રિલોક ગુરુ કેવળે, આપ જાણાં જાણ નીર
જાણ ૪૨૨૨ ૨૨૨ ૨૨૨

૧૬૪ ધર્મના કંઠા.

કંઠા ગુરુ પર્વ જાણના હા, જાણના હા મહાધર્મ
કુખીં કાંઈ પાની લોકને, જાણના હા મહાધર્મ...કંઠા ૧
જાણ જાણ હો જાણ, નરકજીવ કાંઈ અમીર
કાંઈનાં જાણ જાણને, કિયર નર મહાધર્મ...કંઠા ૨

આઘા તખ્તો કરી મરખી, અવગુણ જુગ કમાયો રે,
 અસજબમા નિલ્ય પ્રવર્તી, પ્રજુગુણ લગ્ન ન લાયો રે...અવ૦ ૩
 કયીરની તો કયી આંસડી, સમકિત સવણ જૂથો રે;
 મર્મગુણનાં ખાન વિચારી, આર્ત રોડમાં રૂથો રે...અવ૦ ૪
 રમરણ ખાનગે મદિમા મોરા, રહક પાણી તારાં રે;
 એક સમજ "કેલક દરી"એ, પ્રેમે પ્રજુ સભારાં રે...અવ૦ ૪
 —કેમવગાલે દુરીયાંક મોલી—સાગરમતી.

૧૬૭ થહાની ફસથૂતિ.

(મન-સારંગ પછી બહાવસ આંસો પ્રીતિ સગાયે એ લવ)
 થહા ગુઝી ! જાનક મોકે મતાંયે (૨)
 થહા ફહા તુ જુગ પછી, આનંદ થહ ના નિશરોદ
 અનુભવ મિત્ર કા જન લેકર, જાનકપત પર નયે...આનંદ (૧)
 એક મનતા આ કી સન, તમ થા મિથ્યા જાણે;
 મન નજન કરનિગ નિર્મળ કર, જાનક તુ પ્રવસાયે ..આનંદ (૨)
 અનુભવ એવર પગુ પહી રે, મિત્ર સનપિ સમાયો;
 કેસર દુરિ જાનક પત પરયે, અહા કમા પદ પાણે...આનંદ (૩)

૧૬૮ રે લવ ! સત્યને સોધાં લે.

(હન - મેલકે દુખકે અજ દિન બીજા નાહી એ લવ)

જાણે ! તુ દેવે તે નહી.

કે એ જાનક જાનક નાંદી મન રે.

જાનક જાનક સંક ન જાણે, સદા સર્વ સિધાયે.

એક જાનક જાનક નાંદી, જાનક જાનક જાનક જાનક.

તુ દેવ નહી ૧)

- સુનતા દેખા ત્યાં મન પારે દિન દિન મુઠો અચ્છા
અર્થ ત્યાં હોય ત્યાં જાય નાહો, નિર્ધો નરે વિચ્છા
તુ દેખે તે નાહી (૨)
- નર્મ વિચાર મનુ વિદ્ય હિંસા જમ અપો મુખ પાંચ;
ભાવે મુકું મળે કઈ નહો, એવ મુનલી પડાવે
તુ દેખે તે નાહી (૩)
- અચ્છાન કાને એવ વિચારી, પમરો મન પડાવે.
કેશવ અંતે અચ્છાને હોય નહી, અર્થ મળે તે કાળે.
તુ દેખે તે નાહી (૪)

૧૧૬ અંતકાળ નહક છે.

- (૧૧૬ : સારંગ-કુખડે અખ દિન બિગન નાહી એ રાન)
મન રે ! અંતકાળ દિન અચ્છા.
મોલા ખેલ નાચા રે પાંચા અંતકાળ
કાન ના મુલે નજા ના દેખે, રાજા હું ના કરે;
કાલ, મેલ, કરે કપે કાલ, એ દિન અચ્છા પડે
અંતકાળ (૧)
- કાલ હોય પડાવ પેલો, લગ મનના મન કાંચા;
મેલન મુલ કાં મઈ મેલો, ત્યારે પડાવ્યા કાચા;
અંતકાળ (૨)
- અણ પડે ક્રોધે જન કાલ, આ લગ મુલ રે પુરાણ;
પમે કાલો કું ન મોલે, મેલે મન ના મુલ;
અંતકાળ (૩)
- હંસ મુલારે મુલ મુલક છે, એ મેલું મન મુલ;
દિન દિન કાન કાંચે અપે, કેશવ મેલે નાહો
અંતકાળ (૪)

૧૭૦ અજ્ઞાનમાં જીવન સગી વીતવાની.

(રાગ :—સોરઠ દુખકે અજ દિન બિનત નાદી એ રાગ)

મન રે । મોવત રેન બિતાઈ;

હજુ જીવ જીવત ના જીવી, સોવત રેન બીતાઈ;

બીલી રેના શીર ના આવે, જીવ જીવ જીવ સોવે,

ચારો દીશા ચોર ધર લાગે, જીવ જીવ જીવ દોવે,

સોવત (૧)

ભોર ભયે પછતાવન લાગે, મહેલ મહિ કહુ નાદી;

આઈ પહ્લ સે કાગ લોપચી, તન જોવત પદ મારી;

સોવત (૨)

જાગી જાતન કરો નિજ પારકી, હવ પરીચય ચિત પાઠ;

ચેત ચેતન હું દરખ કર દિલ, હી ફેરાવ સમગ્રઈ

સોવત (૩)

૧૭૧ ખરા યોગીની આંતરુષ્ટિ.

(રાગ : સોરઠ હું રામ જાગન કર પ્રાણી)

અવધુ ઠાઈ એવા જન જોવી (૨)

અંગન જોવી વલે નિરંગન, સહજ, સદા રસ જોવી

ઠાઈ એવા જન જોવી

જાવા માવા રહે નિવર્જિત, પિંડ પહાંથી ન્યારે;

સંદ્ર સુન્દરી અવધ અયોચર, તવ મહી એ વિચારે;

ઠાઈ એવા જન જોવી

જીવન મરણ નવ વહે કલ્પે, આચરખજો રોડ;

નિર્લક નખરવ લો રત દોષ, તવે કરે એ બંધો,

ઠાઈ એવા જન જોવી

શુભાર રસમાં કહી નવ દુનિ, કાયા તલો ૩૪ કાચો,
 રૂપ લલિતમાં મોટો ના તમે, પદ જૂતો માચો આજ ૩
 - સાક્ષી ચક્રવર્તીના ચિત્ર, મુખસા મુગ્ધા શાંતી,
 પ્રભાવતી પદમાવતી કુન્તી, કોપલો દમયન્તી ગાંધી . આજ ૪
 મૃગાવતી શીશવતી ને સીતા, મુખવતી મુખખાણી,
 પુષ્પચુસા કોશમ્બા રાજુલ, નેત્રે સતીએ ભણી . આજ ૫
 દુષ્ટચા રાવણની ઘાતાં, કેવી પુરાણી લીધી,
 શેઠ સુદર્શન બેઠા સિંહાસન, લીંગથી યત્ન રીધી આજ ૬
 માંસ દાહ ને રૂપીર જરેલું, ચર્મથી અમ મહેલું,
 જોને જોતા કુર્મ-ચ દૂરે, તે ચું તમાર પડેલું આજ ૭
 જુદર વિનવે જલિની બધું, લીલજ સાચો દેખે
 તે દુનિયા દોરથી તમને, પ્રીતિ આવથી જોશે આજ ૮

પારેખ ભુલરાસ વનરાવન-રાજકોટ

૧૭૪ જિનોનો જય મમ્મવીયું.

(ગઝલ)

અમે સી જિનના સિંધો, પ્રભુનું ખાન પારીયું,
 રહી આ દેશની માંદિ, જિનોનો જય મમ્મવીયું. ૧
 અદિંસા આગલે રાખી, નીતિના પથે ચાલીયું
 ખચારી સર્વ પ્રાણીને, જિનોનો જય મમ્મવીયું. ૨
 નહિ કે દિ અમે સખો, જુદા છમે ઉચ્ચારીયું;
 સદુને તે જ આદેશી, જિનોનો જય મમ્મવીયું. ૩
 લીધેલાં કામને માટે, સદુ સંકટ હાવીયું
 અમે તે પાર પાડીને, જિનોનો જય મમ્મવીયું. ૪
 અનેસાં કામ જે સોએ, મદી સેવા મમ્મવીયું
 પૂરા ખતે કરી ગીરા, જિનોનો જય મમ્મવીયું. ૫

૧૭૫ ગુરુ સ્તુતિ.

(ગાય-મહેતાજી રે)

ગુરુ રે વંદન મુજ સ્વીકારો, સહ્યોધ આપીને સુધારો. (મિ ટેક.)
 પંચ મહા મતના ધરનારા રે, સર્વ જીવને સુખ કરનારા રે,
 ઉત્તમ પદવી વરનારા રે, અંતરથી રે દોષ સુદગ્ધ અમ વારો—
 સહ્યોધ આપીને સુધારો...ગુરુ રે ૧
 ગુરુ સમકીર્તના રણનારા રે, જિન શાસનના હિદારા રે
 ચતુરુ શ્રેયોતા સારા રે, સદુ સંકટ રે, તીનીરતાનું ઘણું...સં ૨
 દ્વિતીય જીવન બાજનારા રે, કર્મ ત્રિપુલ્લને હણનારા રે
 મેઘ હિત તથા બહુનારા રે, સદુ કુખના રે, ઉદ્ધેયી થિયારો...સં ૩
 , છ. ઇ. સંઘવી

૧૭૬ શ્રી ધર્મસિંહ જયંતી.

(ગાઝલ)

મહાધીર ધર્મસિંહ હુનિ, લજા સરોચાન ગુવાને
 મન્યા મહાવીરના પુત્રો, બહા! ઉત્સવ હિતવધાને ૧
 જીતિ જ્ઞાનંદી ધારા, વહે છે સર્વ અંતરમાં,
 બહાહા! સફરે રેઈ, હરે છે શ્રેહનાં કલ્પાં ૨
 મહાપુરુષ લોખંડાહુ, પ્રથમ હું નામ લો લખનિ
 પછી સ્તુતિ કરું તારી, બહાહા! ધર્મસિંહ હુનિ ૩
 સિદ્ધિયા સંધનાં કારે, હની હરે લાલસા ઘણે
 જીતિ હિંમત ધરી મનનાં, પિદરી છે મહા તારે ૪
 ખરા તારો જીવિસના, વળે સખને લજા: પૂરે
 ખરેખર નેજા અનુભવ રૂપ ના કોઈને લજા: ૫
 પુનિ ને રખાને બધાં પાંચમક વર્ગે લે નામ
 ખરે ને બધાં સંજાન નહા નહા નહા નહા

અતિઓમાં વૃક્ષો જો, સડો મહા મોહનો બારી;
 ખરેખર તે વિદારીને, ખરું શુ વાન્ય સમજાવ્યું.
 ક્યાં મુરો ધણાં મુખે, લખ્યા મથો ધણાં દર્પે;
 સિદ્ધા-તોના દયાઓને, પૂરી ઉપકાર ખૂબ કીધે.
 અતિરો આત્મશ્રદ્ધાથી, અતિરો ધર્મ શ્રદ્ધાથી;
 'દરિયાખાન' ધણનાં સ્થાને, ગર્વાંતા આત્મના ખ્યાને.
 અહા ! તુમરા જામીને, વિજય નિજ ધર્મ પામીને,
 ખરો સમુદાય તે મેળવ્યો, અહાહા ! ધન્ય છે મુનિ.
 દીપાવ્યુ જૈન સાસન ને, વગી દરિયાપુરી સંધને-
 મુરસ્તો તો ખતાવ્યો છે, અહાહા ! ધન્ય છે મુનિ.
 તદ્વાસ મેવડો આજે, જપાંતી કાવથી ઉમરે;
 વડે હવન અતિ જાવે, અહાહા ! ધન્ય છે મુનિ.
 છ. છ. સંઘવી.

૧૭૭ મુનિ પધારે તે વખતે આવણું સ્તવન.

(રાત - કલ્યાણ)

મુન્ય મુનિ તમે, પધાર્યા આ સમે,
 આપનાં પધારવાથી, આજ ખુશી અમે—પૂનવ.
 આપ તજો વિશેષ મુરજી, અંતર હતો દુઃખદાયક
 વિરહ તજો દુઃખ નાથ નિવાર્યો, કરુણા કીધી અપાર...પૂ. ૧
 પૂર્વ પૂરવ સંધાને પામ્યાં, આપ તજો દર્શન
 મનુષ્ય જન્મ અમ પાવન કીધો, સર્વજ્ઞ અતિ મહાન .પૂ. ૨
 ધર્મ ખ્યાનમાં ચિત્ત હતું નહિ કિંચ ચલી ન લગાન.
 તો વચન મનુશી અમન, તમે દવ નિરવ... પૂ. ૩
 નહ નહ તને આપ મુનિ જો, તને તજો નીચ નહ
 તને તજો નહ નાહ નહ તો, તને તજો નહ નહ... પૂ. ૪

અજ્ઞાન તણું દિમિર દાગી, અર્થો ગાન રવાન;
મને એવનનું કૈય કો, કે ! એવન તારે ! દાર ..૫૦ ૪

૧૭૮ મુનિવિદાર વખતે ગાવાનું સ્તવન.

(સમન્વુજગી)

ગુરુ તને મનેર મુકીને માલ્ય, અભિંગ અંગને દુ ખી તો બનાવ્યા;
ચિતંતી અમારી તને ખાન લેજો, દયા કરી દર્શન ગુરુ દેજો ..(૨૬)
અંધ મુકેને ગુરુ આપો તાર્ય, અપાર જયના દુઃખ તો નિવાર્યો,
અભિંગો સદેવ તારે કહેજો, દયા કરી ૨
અનુભવ ગુરુ રવા 'તા, દુઃખો અમારાં દુર સૌ યરા 'તા
અવિનય યોય દેવ તો ગુરુ સુદેવ, દયા કરી ૩
અનામનાં સખનો દુહા દેખી, પિતરાય વાકી અનિ પ્રેમે દીધી;
અભિંગાં સ્વામી નિરંદન રહેજો, દયા કરી ૪
થો વીરનાં અંગો સૌ નમે છે, ગુરુ તણા ગુણ ગાવા મમે છે
એવન અમારું સદા પ્રેમ કરજો, દયા કરી દર્શન ગુરુ દેજો ૫

૧૭૯ પ્રભુ પ્રત્યે અરજ.

(મહેતાજી રે મુ' મહી-મૂલ બતાવું)

એક અરજ રે ખાનનાં છો પ્રભુ ધારી,

આ પામરને સ્વીકારી.....એક

અનંત દુઃખો અમે દર્શ્યાં રે, ગુણ ગાવા પ્રભુ નવ યનોયાં રે
પ્રભુ ! દર્શ્યાં રે સ્વાર્થ સંજ્ઞાનાં જારી ... આ પામરને
ગુણ કર્વે કરી નહોં કરીયાં રે, સુખ અવગન વિદુ હરીયાં રે
... અવગનવી જરીયાં રે, પ્રભુ રીયાં રે સ્વાસ્થ્યના અપારી ..આ ૩

મહા મોહમાં મળ્યું મેલું રે, મન પામ નયુ અમે ખોલું રે
 નેત્ર ખોલી જ્યાં નવ જોયું રે, પ્રભુ જોયું રે હલ્લ અનુભવી...આ ૪
 વિનંતી વિષ્ણુ અમારી રે, અમ જીવન કરો આમારી રે
 શવ સાગર પાર ઉતારી રે, પ્રભુ તારી રે, સસારસમુદ્ર નિવારી...આ ૫

૧૮૦ મહાવીર મધુ.

નમિમે નિત્ય મહાવીર, સમતાના વીર સિંધુ,
 ધર્મ વિષે રહી સ્થિર, સમતાના વીર સિંધુ
 ત્રિશૂલાનંદન ત્રિભુવંદન, કર્મ તણું કરો નામ નિર્બંદ
 સ્ત્રીમારો અગ્નિવંદન, સમતાના વીર સિંધુ. ૧

જન્મ થતાં ધન ધાન્ય વપ્તુ છે, વર્ષમાન સુખ નામ લવું છે
 મિંતામણી રત્ન મળ્યું છે, સમતાના વીર સિંધુ. ૨

માતૃપિતાને દર્શ થયો છે, સર્વ પ્રતિ સમભાવ રહ્યો છે
 વર્ણિય કુશળને સીર ધર્યો છે, સમતાના વીર સિંધુ. ૩

ત્રિગાન પ્રાપ્ત પ્રથમ કર્યું છે, સર્વ પરતાં ચતુર્થ લવ્યું છે
 તપ તપ કરી ઉવશ્ય લવ્યું છે, સમતાના વીર સિંધુ. ૪

ઉમ અતિસૌ વિદારો કીધા, દેવ-અનુષ્ઠે પરિસદ દીધા,
 અનન્ય હમામ્મે સહી લીધા, સમતાના વીર સિંધુ. ૫

દુર્મતિનાં મહુ દુઃખ નિદાણી, ધર્મ પ્રત્યે કરુણા પારી,
 ભવ્ય જીવોને દિવ્યમારી, સમતાના વીર સિંધુ. ૬

ચતુર્વિંશ સુતીયોં સ્થાપ્યાં, અપૂર્વ યાન બગરો આપ્યાં
 અગાન કંદ સહુ કાપ્યાં, સમતાના વીર સિંધુ. ૭

જૈન ધર્મનાં તત્ત્વ નિદાણી, સત્ય હમાગુણ ઉરમા પારો
 જીવન સુખમે પ્રસરણો, સમતાના વીર સિંધુ. ૮

૧૮૧ ચોવીસ તીર્થ કરની સ્તુતિ.

(રાગ-ખનઝરા)

ચોવીસ જિનેશ્વર પ્યારા, સર્વ જીવને મુખ કરનારા,
 જિનશાસનના ઉદ્ધારા, નમું નમું ચોવીસ જિન રાયા—૨૬
 મુખમંદર^૧ અનિવર^૨ મનવસીયા, સંભવનાથ^૩ હો ગુણના રમીયા,
 અનિવર^૪ માન ગવાયા, નમું નમું ચોવીસ જિન રાયા . ૨
 સુમતિનાથ^૫ મુશુદ્ધિ આપો, પદ્ય પ્રભુજી^૬ કષ્ટ સૌ કાપો;
 મુખમંદર^૭ ચંદ્ર^૮ હિર આયા, નમું નમું ૩
 સુવિધિનાથ^૯ દ્વાના દરિયા. સિત્તળ જિન^{૧૦} સમાધી કરિયા;
 ક્રેયાંસપ્રભુ^{૧૧} કરો ડાયા, નમું નમું ૪
 વામુપૂજ્ય^{૧૨} વિમળજિન^{૧૩} સ્વામી, અનંતપ્રભુમાં^{૧૪} નથી કાંઈ ખામી;
 ધર્મનાથ^{૧૫} ધર્મમાં ધાયા, નમું નમું ૫
 સતિ^{૧૬} કુંડુ^{૧૭} અર^{૧૮} અરિહંતા, મહિનાથપ્રભુ^{૧૯} ગુણવંતા;
 મુનિમુનતર^{૨૦} મહાનત પાયા, નમું નમું ૬
 નમિરે^{૨૧} નમિરે^{૨૨} પાશ્વે^{૨૩} ધરી સમતા, પ્રભુ વીરે^{૨૪} મુખી હે મમતા;
 શાસન નાયક જિન કહેવાયા, નમું નમું ૭
 જિન ચોવીસને જે કળયે, કર્મ રિપુજાને તે તજયે;
 નિજ જીવન દિવ કરનારા, નમું નમું ૮

૧૮૨ ચોવીસ જિનસ્તુતિ.

૧. ૨૨ જીવન મી નાવ ન રાલે

જીવન મી નાવ ન રાલે

જીવન મી નાવ ન રાલે

દુર્લ્ભસતોમે ભવર્ષ દી ફસકર, આપત સમયકો પોલી ગમા કર
પુણ્ય કળસ મત યોધો હો હો કરણી કરલો...મા. ૨
કોન હુ મે ઓર કલ્પસે આપા, અપને સંગમે ક્યા ક્યા લાવડ
એસા વિચાર જરા કરલો...હો હો કરણી કરલો...મા. ૩
સખ સ્વાર્થ કો હે માયા, હવમે દિવ કે કર્યે ઉલ્લસ્યા
જિન મરણુન મન ધરલો, હો હો કરણી...મા. ૪
'મિયરકર' કો પરી મમના, અપના કર્તવ પાઠન કરન,
પાપ કર્મ સખ દાણો, હો હો કરણી...મા. ૫

૧૮૭ શાંતિનાથ મધુનું સ્તવન.

આઓ આઓ અપ શાન્તિ મધુજી, શાન્તિ કે ઘટાર...રેક.
આતે હી માતા કે મર્મ મે, ફર ક્યા જલ-રોગ,
શાન્તિ શાન્તિ જી મી સખ જપર, હોઈં લે સખ ભોજ...આઓ. ૧
જોલે રહ્યા હી કપોતકો, કર સખ દુ.ખ કા નાથ;
ત્રિવિધ દુ.ખમે મે તો ફસા પુ, એક તુમહારી આસ...આઓ. ૨
બલકલ આપા હોઈં દિશામેં, મિયા ન તુમચા નાથ,
આપા યજ્ઞમે દે 'અનકર', પકો મેરા લાથ...આઓ. ૩

૧૮૮ ધર્મની કમાઈ કરી લે.

(સખ - કિનારે કિનારે)

વાલી વચ્ચડા ને વગુલા, રેઝા થ સફ પરી જલે;
જાજ ઝવિલી જાનન મન્ય જડમે રહી જલે
નાદક સખ આ ટાળા, નવ ન પૂગે જલે,
કરી ન કરે વ તુ રમ નવ ન જ ન લાગી મારા પી મુડા સવાન ૧

દુર્વ્યસનોમે વ્યર્થ દી ફંસક, પ્રાપ્ત સમયો પોંડી ગયા કર;
 પુણ્ય કાગરા મત દોલો .હો દો કરણી કરસો...માં ૨
 કોન દુ મે ઔરે કહાસે આવા, અપને સંચમે કયા કયા લાવડ
 એસા વિચાર જરા કરસો .હો દો કરણી કરસો...માં ૩
 સખ સ્વાર્થ કી દે માયા, જીવમે દિલ કો ક્યો ઉલ્લસ્યા;
 જિન ચરણન મન ધરસો, હો દો કરણી...માં ૪
 'એવરકર' કો પહી દામના, અપના કર્તવ પાલન કરના,
 પાપ કર્મ સખ દાવો, હો દો કરણી ..માં ૫

૧૮૭ શાંતિનાથ પ્રભુનું સ્તવન.

આઓ આઓ અથ શાન્તિ પ્રભુજી, શાંતિ કે હતાર...ટેકા
 આતે હી માતા કે મર્મ મે, દુર કિયા જન-રોચ,
 શાંતિ શાંતિ કી થી સખ ભૂપર, હવેં થે સખ લોચ...આઓ ૧
 કૈસે રક્ષા કી કપોતકી, કર સખ દુ.ખ કા નાચ,
 ત્રિવિધ દુઃખમે મેં તો રક્ષા કુ, એક તુમહારી આય...આઓ ૨
 બદ્ધત આવા દેશ દિશામે, મિત્રા ન તુમસા નાથ,
 આવા ચરણમે દે 'એવરકર', પકડો મેરા હાથ...આઓ ૩

૧૮૮ ધર્મની કમાઈ કરી લે.

(સખ : કિનારે કિનારે)

વાઠી વણકા ને વસુધા, વેગચે સદુ વઢી જલે;
 જાલ બગિની બામિની, રોતા સદુએ રહી જલે
 નાટક સમી આ જીવંતિ, ખેલ એ પૂરો થયે,
 કરી મે, કરી લે તુ ધર્મ કમાઈ, આ સંસારની માયાની જાડી સચાઈ. ૧

માન મહેલો મોલ મોટર, મિલકતે યું મહાવતું
 યે સ્ત્રો ૩ દયાથી, છોડીને ચાલ્યા જવું;
 ને હાક દેતા તેવ સ્ત્રો, એમ સદુને ચાલવું,
 જન હાંડવાનું સીવીને, અર્થહવન માગવું...કરી લે. ૨
 નકાબોરી હાંચ રૂપત, (એવાં) પાપ તું યાને કરે!
 આ સ્ત્રો નેવા આતમાને, મનોધી કાં નીતરે!
 સંચાર સામરનાં અરુણે, ખામ ગોથાં તું ખરે,
 'ચારિત્ર દર્શન' નાવ પકડે, તો હવે તું ઉમરે કરી લે. ૩

૧૮૯ પ્રભુની વાણી.

(રામ : ખોવાયાને ખોળવા)

અમૃતથી પણ અદ્ભુત મોટી, જિનવરની વાણી,
 સંવાપે સનમેલાં સદુને, જોડે સિતળ પાણી;
 યાન કરેલાં મધુરાં વચનો, વિશ્વપ્રેમનાં મોંઘા મચો,
 પ્રાણનામને કાળે નેલે. અંતર કમુલા અણી...અમૃત. ૧
 દયા તણા મંદારે કર્યા છે, કમુલાના સારર ઉત્તર્યા છે,
 દયાનનનાં બળદાં સદુનો વેદનાઓ મળી...અમૃત. ૨
 ધર્મ તણાં કર્યા અદુરે દુરે, કર્મ તણાં ત્યાં નષ્ટન રૂરે;
 જન્મ મલુની જાન લેડીને, મુક્તિ રહ્યા નાણી...અમૃત. ૩

૧૯૦ માફ તનમનીયું.

તનમનીયું' રે મારૂ તનમનીયુ, તેની લાગી છે તાલાનેત્ર રે. માડીન
 નામ મોનીયને વિનયું રે, મારૂ તનમનીયુ ધડનાર રે. માડીન
 ધડનારે તો પડી જાણ્યુ, ઠોઠ સાથે ન સહ કે સોનાર રે. માડીન
 લાખ મોરાસીના ચીરે કેખાડ્યુ તો, ફેદી ઠોડીનું મુઝ રે. માડીન
 ઠોઠ મીતારથે એમ કયુ, એવી કિમતમા ફુનિયા દૂધ રે. માડીન
 માયાના તારમાં મારૂ પરોવતાં, ખોટા રમાડે ખેલ રે. માડીન
 સજમના તારમાં સીધુ પરોવતાં, 'ચંદ' આનદરસ રેસ રે. માડીન

૧૩૧ વીર પ્રભુને સ્તુતિ.

(રામ : મારા દેવા કેરા હાર)

વહાયા વીર જિનેશર, જન્મ જ્યા નિવારણે રે,
 પ્યાર પ્રભુછ પ્રીતે, મુજ વીર પર કર સ્થાપણે રે.
 મજુ મન આરો પ્રભુ મુજને, ખોટ ખજાનો કે નહિ તુજને;
 અરજ ઉર ધારી, કમ કંટક સહારણે રે...વહાયા ૧
 કુન્તિ માકજ વગવી મુજને, નમી નવી વિનયું, જે પ્રભુ તુજને;
 એ ફુનથી ફરે પડ્યા, વહેલા આવણે રે. વહાયા ૨
 અઢધિમાં જૂંધ પડીયા, તું સાદેખ સાનો મુને મગીયો,
 સંવળે વિનયુગી સહક જતાવળે રે. વહાયા ૩
 અરજ કેખારી શ્રી જિત આને, મહાદિર જિનો પ્રભુપા માને.
 મહેર કરી મહાદજ, અવને તારણે રે...વહાયા ૪

૧૩૨ ક્યોં છેડ દિયા?

તાર જાન ત્યે છેડ દિયા? અરજાત જાન ક્યોં છેડ દિયા?
 છેડ દિયા, ક્યોં છેડ દિયા? તું નાન.

મેં ન જોડા, જૂં ન જોડા, સત્ત્વ વચન ક્યોં જોડા દિયા ! તુમે ૧
 જોં જમનેં દિલ લલના કર, અસલ વતન ક્યોં જોડા દિયા ! તુમે ૨
 સેરી કો તો ખૂબ સન્દાયા, લાલ રતન ક્યોં જોડા દિયા ! તુમે ૩
 જોંડિ કુમિરન અતિ મુખ પાવે, સોદિ કુમિરન ક્યોં જોડા દિયા !
 તુમે ૪

‘નાલસ’ ઈકે જમવાન જરોંમે, તનમન ધન ક્યોં ન જોડા દિયા !
 તુમે ૫

૧૯૩ જવમાં ભૂલાં પડ્યાં.

(રાત : દુનિયામાં ખેલ ખેલી આવ્યા.)

પીર એક વારો આધાર, જવમાં ભૂલાં પડ્યાં રે;
 જવન પંથમાં સાચો ન સંગી, લટનારા છે હમર...જવમાં ૧
 અધારી રાતરી, વસતી છે વાટરી, સર્વત્ર છે અધકાર...જવમાં ૨
 રેલીના રજુને જંગલ અગિયો, વાલ વરુઓ અપાર...જવમાં ૩
 મોંઘાંયો ન સાધમાં, ન દયિવાર હાયમાં, વાલીયા કરને તું વહાર
 ...જવમાં ૪

વૈજવ વિલાસમાં, પડ્યા મોહ પાશમાં સમન્વા ન સાર અસાર
 જવમાં ૫

અગારી સગર અંક ઉમરનું વધુ રંગે અવનન નવમાં ૬
 વચનેં રસ છે એક ને અન્ય ને દેખવડે - ૬ જેવડ
 જવમાં ૭

